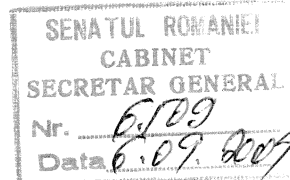

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

EVII/10071

03.09.2004

Stimate domnule Secretar General,

Avem onoarea de a vă transmite, alăturat, textul final, revăzut, al *Convenției Consulare între România și Federația Rusă, semnată la Moscova, la 4 iulie 2003*.

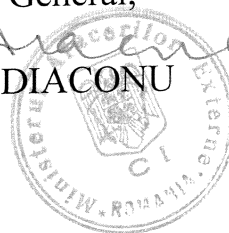
Precizăm că proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției a fost avizat la de către Guvernul României. În cadrul procesului legislativ de aprobare a textului Convenției, Consiliul Legislativ a emis un Avizu favorabil (nr. 703/26.04.2004), cuprinzând o serie de observații și propuneri. Propunerile Consiliului Legislativ de modificare a textului acceptate de către Ministerul Afacerilor Externe au făcut obiectul Notei Verbale nr. EVII/10071 din data de 5 mai 2004. La solicitarea părții române de modificare a textului Convenției, partea rusă și-a exprimat consimțământul prin Nota verbală nr. 30802/dks din 31.08.2004. Cele două note verbale (atașate) constituie înțelegerea de modificare a textului Convenției intervenită între cele două părți.

Ca urmare, vă adresăm rugămintea de a dispune transmiterea textului final al *Convenției Consulare între România și Federația Rusă, semnată la Moscova, la 4 iulie 2003*, alături de proiectul de Lege de ratificare a acesteia, Comisiei pentru Politică Externă a Senatului României, pentru a fi înscrisă pe ordinea de zi, spre dezbateră.

Cu deosebită stimă,

Secretar General,

Amb. Ion DIACONU

Domnului Constantin SAVA,
Secretar General, Senatul României

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

EVII/10071

03.09.2004

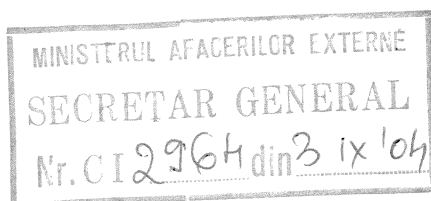
Stimate domnule Secretar General,

Avem onoarea de a vă transmite, alăturat, textul final, revăzut, al *Convenției Consulare între România și Federația Rusă, semnată la Moscova, la 4 iulie 2003*.

Precizăm că proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției a fost avizat la de către Guvernul României. În cadrul procesului legislativ de aprobare a textului Convenției, Consiliul Legislativ a emis un Avizu favorabil (nr. 703/26.04.2004), cuprinzând o serie de observații și propuneri. Propunerile Consiliului Legislativ de modificare a textului acceptate de către Ministerul Afacerilor Externe au făcut obiectul Notei Verbale nr. EVII/10071 din data de 5 mai 2004. La solicitarea părții române de modificare a textului Convenției, partea rusă și-a exprimat consimțământul prin Nota verbală nr. 30802/dks din 31.08.2004. Cele două note verbale (atașate) constituie înțelegerea de modificare a textului Convenției intervenită între cele două părți.

Ca urmare, vă adresăm rugămintea de a dispune transmiterea textului final al *Convenției Consulare între România și Federația Rusă, semnată la Moscova, la 4 iulie 2003*, alături de proiectul de Lege de ratificare a acesteia, Comisiei pentru Politică Externă a Senatului României, pentru a fi înscrisă pe ordinea de zi, spre dezbateră.

Cu deosebită stimă,

Secretar General,

Amb. Ion DIACONU

Domnului Constantin SAVA,
Secretar General, Senatul României

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

NR. EVII-1/10071

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Federației Ruse la București și are onoarea de a aduce la cunoștința acesteia următoarele:

În cadrul procedurii interne de ratificare a **Convenției consulare între România și Federația Rusă**, semnată la Moscova la 4 iulie 2003, Consiliul Legislativ a solicitat, în vederea supunerii textului Convenției spre aprobarea Parlamentului României, operarea unor modificări de natură lingvistică în varianta română a Convenției. Astfel, partea română are onoarea de a propune părții ruse acceptarea următoarelor modificări, care să vizeze numai textul în limba română a Convenției:

1. la articolul 1 alineatul 13. al Convenției, introducerea cuvântului „naționalitate” astfel:

« Articolul 1
Definiții »

In prezenta Convenție termenii indicați mai jos au următorul înțeles:

...
13) „Cetățean al statului trimitător” înseamnă persoana fizică, iar în situații aplicabile – și persoana juridică, care are cetățenia/naționalitatea statului trimitător; »

2. la articolul 3 alineatul 1. al Convenției, înlocuirea sintagmei "să primească ", cu sintagma "să obțină", după cum urmează :

« Articolul 3
Numirea și admiterea șefului oficiului consular »

1. Până la numirea șefului oficiului consular, statul trimitător trebuie să obțină, pe cale diplomatică, consimțământul prealabil al statului de reședință, față de persoana propusă, privind admiterea acesteia în calitate de șef al oficiului consular. »

3. La articolul 10, înlocuirea sintagmei „statele corespunzătoare” cu sintagma „statele respective”, astfel:

« Articolul 10

Exercitarea de funcții consulare într-un stat terț

*Statul trimițător poate, după notificarea statelor **respective**, să încredințeze oficiului consular deschis în statul de reședință, exercitarea de funcții consulare într-un stat terț, dacă nu se înregistrează nici o obiecție expresă din partea oricăror dintre aceste state. »*

4. la articolul 38 alineatul 3., înlocuirea termenului „expropiere” cu termenul „eliberare”, după cum urmează:

« Articolul 38

Inviolabilitatea localurilor consulare

...
3. Localurile consulare, mobilierul lor, bunurile oficiului consular, precum și mijloacele sale de transport se bucură de imunitate și nu pot face obiectul vreunei forme de rechiziție în scopuri de apărare națională sau pentru necesități de utilitate publică ale statului de reședință. În cazul necesității **eliberării** localurilor pentru scopurile indicate mai sus se vor lua toate măsurile posibile pentru a evita imposibilitatea îndeplinirii funcțiilor consulare și se va achita, fără întârziere, statului trimițător o compensație corespunzătoare și efectivă. »

Dacă cele de mai sus vor fi acceptate de partea rusă, Ministerul Afacerilor Externe al României are onoarea de a propune ca prezenta Notă verbală, alături de Nota de răspuns, să constituie un Acord de modificare a textului variantei în limba română a **Convenției consulare între România și Federația Rusă**, semnată la Moscova la 4 iulie 2003, care să formeze parte integrantă a Convenției.

Ministerul Afacerilor Externe folosește și acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Federației Ruse la București asigurarea înaltei sale considerații. 7A

București, 5 mai 2004

Ambasadei Federației Ruse la București
-în oraș-

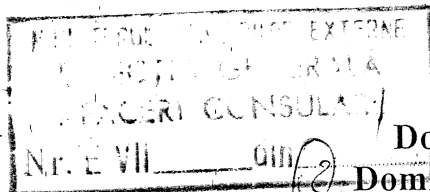
21.657

AMBASADA ROMANIEI

MOSCOVA

Nr. 2695/02.09.12004

INFOGRAMA

Domnului Ion DIACONU, Secretar general

Domnului Cristian GAGINSKI, director general

Avem onoarea de a va transmite, alaturat, textul Notei verbale nr. 30802/dks din 31.08.2004 primita de la Ministerul Afacerilor Externe al Federatiei Ruse.

<<Ministerul Afacerilor Externe al Federatiei Ruse prezinta salutul sau Ambasadei Romaniei si, referindu-se la nota Ministerului Afacerilor Externe al Romaniei nr. EVII-1/10071 din 5 mai 2004, are onoarea sa comunice acordul sau in legatura cu modificarile lingvistice propuse de Partea Romana la punctul 13 articolul 1, la punctul 1 articolul 3 si la articolul 10 din varianta romaneasca a textului Conventiei consulare intre Federatia Rusa si Romania, semnata la Moscova la 4 iulie 2004.

Totodata, Partea Rusa retine atentia asupra faptului ca, in timpul negocierilor pe marginea proiectului Conventiei consulare si semnarii acesteia, Partile au avut in vedere continutul identic al punctului 3, articolul 38 al Conventiei si al punctului 4, articolul 31 al Conventiei de la Viena privind relatiile consulare din 24 aprilie 1963.

Partea Rusa ar putea examina posibilitatea schimbarii termenului <<expropriere>> de la punctul 3, articolul 38 al Conventiei din varianta romaneasca, cu termenul <<eliberare>>, numai in intelesul in care sensul juridic al termenului <<eliberare>> din limba romana corespunde sensului juridic al termenului <<отчуждение>> /n.n. alienare, expropriere, confiscare/ (in limbile engleza si franceza - <<expropriation>>).

Ministerul Afacerilor Externe al Federatiei Ruse foloseste prilejul de a transmite Ambasadei Romaniei asigurarea inaltei sale consideratiuni.

Moscova 31 august 2004 >>

Red. : I. Serban – secretar I

AMBASADOR,

Dumitru PRUNARIU

**CONVENȚIE CONSULARĂ
ÎNTRE
ROMÂNIA ȘI FEDERAȚIA RUSĂ**

România și Federația Rusă, denumite în continuare Părți Contractante, năzuind să contribuie la dezvoltarea relațiilor tradiționale prietenești dintre cele două state, precum și la apărarea mai eficientă a drepturilor și intereselor cetățenilor lor și ale persoanelor juridice,

animate de dorința de a întări în continuare relațiile consulare dintre ele pe baza respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și obligațiilor internaționale asumate,

confirmând că, în ceea ce privește problemele care nu sunt stipulate în prezenta Convenție vor fi aplicate prevederile consacrate în Convenția de la Viena cu privire la relațiile consulare din 24 aprilie 1963,

au hotărât să încheie prezenta Convenție consulară și au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

Definiții

În prezenta Convenție termenii indicați mai jos au următorul înțeles:

1) "Stat trimițător" înseamnă Partea Contractantă care deschide un oficiu consular în statul de reședință;

2) "Stat de reședință" înseamnă Partea Contractantă pe teritoriul căreia se deschide oficiul consular al statului trimițător;

3) "Oficiu consular" înseamnă orice consulat general, consulat, viceconsulat sau agenție consulară;

4) "Circumscripție consulară" înseamnă teritoriul atribuit oficiului consular pentru exercitarea funcțiilor consulare;

5) "Șeful oficiului consular" înseamnă persoana căreia i s-a încredințat conducerea oficiului consular;

6) "Funcționar consular" înseamnă orice persoană, inclusiv șeful oficiului consular, căreia i s-a încredințat în această calitate exercitarea funcțiilor consulare;

7) "Angajat consular" înseamnă orice persoană care îndeplinește atribuții administrative sau tehnice în cadrul oficiului consular;

8) "Membru al personalului de serviciu" înseamnă orice persoană care îndeplinește atribuții pentru deservirea oficiului consular;

9) "Membrii oficiului consular" înseamnă funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

10) "Membrii personalului consular" înseamnă funcționarii consulari (cu excepția șefului oficiului consular) precum și angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

11) "Membru al personalului particular" înseamnă persoana angajată exclusiv în serviciul particular al unui membru al oficiului consular;

12) "Membru de familie" înseamnă soția sau soțul unui membru al oficiului consular, copiii minori ai acestuia și părinții, cu condiția ca aceștia să locuiască împreună cu el și să se afle în întreținerea lui;

13) "Cetățean al statului trimițător" înseamnă persoana fizică, iar în situații aplicabile – și

persoana juridică, care are cetățenia/naționalitatea statului trimițător;

14) "Localuri consulare" înseamnă clădiri sau părți de clădiri folosite exclusiv pentru scopurile oficiului consular, precum și terenul aferent, care deservește clădirea sau părțile de clădire respective, indiferent de dreptul de proprietate asupra acestora.

15) "Arhivele consulare" includ toate hârtiile, documente, corespondența, cărți, filme, înregistrări video și audio și registrele oficiului consular, inclusiv suporti electronici, împreună cu cifrul și coduri, cartoteci și orice instrumente accesorii destinate asigurării integrității ori păstrării acestora;

16) "Navă a statului trimițător" înseamnă orice navă, cu excepția navelor militare, care navighează sub pavilionul statului trimițător și este înregistrată în acest stat;

17) "Aeronavă a statului trimițător", înseamnă orice aparat de zbor, cu excepția aparatelor militare de zbor, înregistrat în statul trimițător și care are dreptul să poarte însemnele distinctive ale acestui stat.

2. Există două categorii de funcționari consulari, și anume: funcționari consulari de carieră și funcționari consulari onorifici.

Capitolul I

Prevederi generale privind relațiile consulare

Articolul 2

Înființarea de oficii consulare

1. Oficiul consular al statului trimițător poate fi înființat pe teritoriul statului de reședință numai cu acordul acestui stat.

2. Sediul oficiului consular, rangul și circumscripția sa consulară se stabilesc prin înțelegere între statul trimițător și statul de reședință.

3. Modificări ulterioare ale sediului oficiului consular, rangului său și circumscripției consulare pot fi efectuate de către statul trimițător numai cu acordul statului de reședință.

4. Consimțământul statului de reședință este necesar, de asemenea, în cazul în care orice consulat general sau consulat dorește să deschidă un viceconsulat sau agenție consulară într-o altă localitate în afara celei în care acesta își are sediul.

5. Consimțământul expres și prealabil al statului de reședință este necesar, de asemenea, pentru deschiderea unei cancelarii, ca parte componentă a oficiului consular existent, în afara sediului acestuia din urmă.

Articolul 3

Numirea și admiterea șefului oficiului consular

1. Până la numirea șefului oficiului consular, statul trimițător trebuie să obțină, pe cale diplomatică, consimțământul prealabil al statului de reședință, față de persoana propusă, privind admiterea acesteia în calitate de șef al oficiului consular.

2. Statul de reședință nu este obligat să comunice statului trimițător motivele refuzului său în ceea ce privește numirea persoanei propuse în calitate de șef al oficiului consular.

Articolul 4 Patenta consulară

După primirea acordului statului de reședință, statul trimițător trimite prin reprezentanța sa diplomatică Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință, patentă consulară privind numirea șefului oficiului consular, care să ateste atribuțiile sale, cu indicarea numelui de familie și a prenumelui, clasei, rangului, a circumscripției consulare, în care acesta își va exercita funcțiile, ca și sediul oficiului consular.

Articolul 5 Exequaturul

1. Șeful oficiului consular poate începe exercitarea funcțiilor sale după ce statul de reședință îi va fi eliberat autorizația, denumită exequatur, în forma stabilită de statul de reședință și care se va elibera într-un timp cât mai scurt.

2. Statul de reședință care refuză acordarea exequaturului nu este obligat să comunice statului trimițător motivele refuzului său.

3. Statul de reședință poate permite șefului oficiului consular să-și îndeplinească funcțiile, în mod provizoriu, până la eliberarea exequaturului. În acest caz, toate prevederile prezentei Convenții sunt aplicabile.

Articolul 6 Exercitarea temporară a funcțiilor șefului oficiului consular

1. Dacă în virtutea oricăror împrejurări, șeful oficiului consular, nu-și poate exercita atribuțiile sale sau dacă funcția de șef al oficiului consular este temporar vacantă, statul trimițător poate acorda înputerniciri unui funcționar consular al oficiului consular respectiv sau din cadrul altui oficiu consular din statul de reședință ori unui membru al personalului diplomatic din cadrul reprezentanței sale diplomatice în acest stat pentru conducerea temporară a oficiului consular. Numele și prenumele acestei persoane vor fi comunicate, în prealabil, Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință.

2. Persoana înputernicită să conducă provizoriu oficiul consular este admisă de statul de reședință în calitate de șef al oficiului consular. Acesteia îi revin aceleași obligații și beneficiază de aceleași drepturi, privilegii și imunități, care se acordă șefului oficiului consular, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții.

3. Numirea unui membru al reprezentanței diplomatice a statului trimițător în cadrul oficiului consular, în conformitate cu punctul 1) din prezentul articol, nu aduce atingere privilegiilor și imunităților care îi sunt acordate acestuia în virtutea statutului său diplomatic.

Articolul 7 Notificarea către autoritățile circumscripției consulare

De îndată ce șeful oficiului consular a fost admis, chiar cu titlu provizoriu, să-și exercite funcțiile, statul de reședință va notifica, fără întârziere, despre aceasta autoritățile competente ale circumscripției consulare. În afară de aceasta, va asigura luarea măsurilor necesare pentru ca șeful

oficiului consular să-și poată îndeplini atribuțiile în virtutea calității sale și să beneficieze de privilegiile ce decurg din prezenta Convenție.

Articolul 8

Cetățenia funcționarilor consulari

1. Funcționarii consulari de carieră pot fi numai cetățeni ai statului trimițător, care nu au domiciliul pe teritoriul statului de reședință.

2. Funcționarii consulari onorifici pot avea cetățenia statului trimițător, a statului de reședință sau a unui stat terț.

Articolul 9

Interzicerea unor activități lucrative

Funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu nu trebuie să desfășoare activități comerciale sau de altă natură aducătoare de profit, în afară de exercitarea funcțiilor consulare sau a atribuțiilor ce le revin în cadrul oficiului consular.

Articolul 10

Exercitarea de funcții consulare într-un stat terț

Statul trimițător poate, după notificarea statelor respective, să încredințeze oficiului consular deschis în statul de reședință, exercitarea de funcții consulare într-un stat terț, dacă nu se înregistrează nici o obiecție expresă din partea oricăroră dintre aceste state.

Articolul 11

Exercitarea de funcții consulare în numele unui stat terț

După notificarea corespunzătoare a statului de reședință, oficiul consular al statului trimițător poate, dacă statul de reședință nu se opune, să exercite funcții consulare în statul de reședință în numele unui stat terț.

Articolul 12

Notificarea către statul de reședință a numirii, sosirii și plecării membrilor oficiului consular

Statul trimițător comunică în scris Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință:

a) numele, prenumele, calitatea și cetățenia oricărui membru al oficiului consular, numirea membrilor oficiului consular, sosirea acestora, plecarea definitivă sau încetarea funcțiilor lor, precum și orice alte modificări care influențează statutul lor și care s-au produs în perioada activității lor, în cadrul oficiului consular ;

b) sosirea și plecarea definitivă a unui membru de familie a oricărui membru al oficiului

consular, precum și în cazurile corespunzătoare, despre faptul că o persoană sau alta devine sau încetează de a fi un asemenea membru de familie ;

c) sosirea și plecarea definitivă a membrilor personalului particular și, în cazurile corespunzătoare, încetarea activității lor în calitate respectivă ;

d) angajarea și concedierea persoanelor care au domiciliul în statul de reședință, în calitate de membri ai oficiului consular sau membri ai personalului particular, care au dreptul la privilegii și imunități.

Articolul 13

Documentele care atestă identitatea

1. Autoritatea competentă a statului de reședință eliberează fiecărui funcționar consular un document care atestă identitatea sa și calitatea.

2. Prevederile de la punctul 1) din prezentul articol se aplică, de asemenea, și membrilor familiilor funcționarilor consulari, precum și angajaților consulari, membrilor personalului de serviciu și membrilor familiilor lor, cu condiția ca aceste persoane să nu aibă domiciliul în acest stat.

Articolul 14

Încetarea activității unui membru al oficiului consular

1. Funcțiile unui membru al oficiului consular încetează, în special:

a) prin înștiințarea statului de reședință de către statul trimițător despre faptul că funcțiile acestuia încetează;

b) prin anularea exequaturului;

c) prin notificarea de către statul de reședință a statului trimițător asupra faptului că statul de reședință a încetat să-l mai considere în calitate de membru al oficiului consular.

2. Statul de reședință poate oricând să informeze statul trimițător despre faptul că orice funcționar consular devine "*persoana non grata*" sau că oricare membru al personalului consular este inacceptabil. Într-o asemenea situație, statul trimițător trebuie, în mod corespunzător, să recheme această persoană sau să-i înceteze funcțiile sale în cadrul oficiului consular.

3. Dacă statul trimițător refuză să execute sau nu-și îndeplinește într-un termen rezonabil obligațiile prevăzute la punctul 2) din prezentul articol, statul de reședință poate, în mod corespunzător, să anuleze exequaturul persoanei în cauză sau să înceteze să-l mai considere ca membru al personalului consular.

4. Persoana numită în calitate de membru al oficiului consular poate fi declarată ca inacceptabilă înainte de sosirea pe teritoriul statului de reședință sau, dacă aceasta se află deja în statul de reședință, înainte ca aceasta să treacă la exercitarea atribuțiilor sale în cadrul oficiului consular. În orice situație asemănătoare, statul trimițător anulează numirea acesteia.

5. În cazurile indicate la punctele 2) și 4) din prezentul articol, statul de reședință nu este obligat să comunice statului trimițător motivele hotărârii sale.

Articolul 15

Ansamblul funcțiilor consulare

În conformitate cu prevederile prezentei Convenții, funcțiile consulare sunt:

- a) apărarea în statul de reședință a drepturilor și intereselor cetățenilor statului trimițător, precum și a drepturilor și intereselor statului trimițător în ansamblu;
- b) favorizarea dezvoltării legăturilor, comerciale, economice, culturale și științifice între statul trimițător și statul de reședință, precum și sprijinirea relațiilor de prietenie dintre ele, pe alte căi, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții;
- c) obținerea prin toate mijloacele licite de informații privind viața economică, comercială, culturală și științifică din statul de reședință și transmiterea acestora către autoritățile, persoanele fizice și juridice interesate ale statului trimițător;
- d) eliberarea, anularea, corectarea, retragerea sau reținerea pașapoartelor și altor documente de călătorie ale cetățenilor statului trimițător;
- e) eliberarea, prelungirea sau anularea vizelor sau a documentelor corespunzătoare ale persoanelor care doresc să călătorească în statul trimițător;
- f) acordarea de sprijin și asistență cetățenilor statului trimițător;
- g) identificarea, cu ajutorul organelor competente ale statului de reședință, a locului de domiciliu al cetățenilor statului trimițător, când este vorba despre interesele lor patrimoniale sau de altă natură;
- h) exercitarea atribuțiilor de notar, de înregistrare a actelor de stare civilă și a altor atribuții similare, precum și îndeplinirea unor funcții cu caracter administrativ, cu condiția ca, în această situație, nimic să nu contravină legislației statului de reședință;
- i) legalizarea de documente;
- j) ocrotirea intereselor cetățenilor statului trimițător, în caz de succesiune *mortis causa* pe teritoriul statului de reședință, în conformitate cu legislația acestuia;
- k) ocrotirea, în cadrul stabilit de legislația statului de reședință, a intereselor minorilor și a altor persoane lipsite de capacitate deplină de exercițiu, care sunt cetățeni ai statului trimițător, îndeosebi când se impune instituirea asupra acestora a oricărei forme de tutelă sau curatelă;
- l) asigurarea reprezentării adecvate, cu respectarea practicii și regulilor admise în statul de reședință, a cetățenilor statului trimițător, în fața instanțelor judiciare sau a altor organe competente ale statului de reședință, în scopul obținerii, în conformitate cu legislația statului de reședință, a hotărârilor privind măsurile provizorii de protejare a drepturilor și intereselor acestor cetățeni, dacă, din motive de absență sau din alte cauze, cetățenii statului trimițător nu-și pot exercita în termen apărarea drepturilor și intereselor lor;
- m) transmiterea documentelor judiciare și extrajudiciare sau îndeplinirea de comisii rogatorii pentru instanțele statului trimițător, în conformitate cu tratatele internaționale în vigoare la care Părțile Contractante sunt membre sau, în lipsa acestora, sub orice altă formă care nu contravine legislației statului de reședință;
- n) exercitarea drepturilor de supraveghere și inspecție, prevăzute de legislația statului trimițător, asupra navelor și aeronavelor statului trimițător, precum și asupra echipajelor acestora;
- o) acordarea de ajutor navelor și aeronavelor indicate la litera n) din prezentul articol, ca și echipajelor acestora, preluarea de declarații referitoare la navigația vaselor, vizarea și certificarea documentelor de navigație și, fără a aduce atingere drepturilor autorităților statului de reședință, cercetarea oricăror evenimente petrecute în timpul deplasării, precum și acordarea de sprijin în reglementarea oricărui fel de divergențe dintre căpitan și alți membri ai echipajului, în măsura în care aceasta se prevede în legislația statului trimițător;
- p) exercitarea oricăror altor funcții încredințate oficiului consular de către statul trimițător,

care nu sunt interzise de legislația statului de reședință sau față de îndeplinirea cărora statul de reședință nu are obiecțiuni sau care sunt prevăzute de tratatele internaționale la care sunt membre Părțile Contractante .

Articolul 16

Comunicarea și contactele cu cetățenii statului trimițător

1. Funcționarul consular are dreptul de a se întâlni și comunica liber cu orice cetățean al statului trimițător, de a-l îndruma și a-i acorda orice sprijin, inclusiv de a lua măsuri pentru a-i asigura asistență juridică, în caz de necesitate. Statul de reședință nu va limita în nici un mod comunicarea cetățeanului statului trimițător cu funcționarul consular și accesul acestuia în sediul oficiul consular.

2. Autoritățile competente ale statului de reședință, în orice împrejurare, și în măsura în care este posibil, vor favoriza contactul funcționarilor consulari cu cetățenii statului trimițător aflați pe teritoriul statului de reședință, precum și căutarea cetățenilor dispăruți ai statului pe care îl reprezintă. În caz de catastrofe și alte evenimente grave autoritățile competente ale statului de reședință sprijină funcționarii consulari în luarea măsurilor de ajutorare a cetățenilor statului trimițător.

Articolul 17

Exercitarea funcțiilor consulare

1. Funcționarul consular are dreptul să exercite funcțiile consulare indicate în prezenta Convenție, precum și alte funcții consulare încredințate de statul trimițător, dacă acestea nu contravin legislației statului de reședință sau față de exercitarea cărora statul de reședință nu are obiecțiuni.

2. Funcționarul consular are dreptul să-și exercite funcțiile sale numai în limitele circumscripției consulare. În afara cadrului acesteia funcționarul consular poate să-și exercite funcțiile numai cu acordul statului de reședință, în fiecare caz concret.

Articolul 18

Comunicarea cu autoritățile statului de reședință

În exercitarea funcțiilor lor, funcționarii consulari se pot adresa în scris sau verbal:

- a) autorităților locale competente din cadrul circumscripției lor consulare;
- b) autorităților centrale competente ale statului de reședință, în măsura în care aceasta este permisă de legislația statului de reședință ori de înțelegerile internaționale la care sunt membre Părțile Contractante.

Articolul 19

Reprezentarea în fața autorităților statului de reședință

1. Funcționarul consular are dreptul ca, în conformitate cu legislația statului de reședință, să ia măsuri pentru asigurarea reprezentării corespunzătoare a cetățenilor statului trimițător în fața justiției și a organelor puterii statului de reședință, dacă aceștia, din cauza absenței sau a altor motive obiective nu sunt în măsură să-și apere în termen drepturile și interesele lor.

2. Funcționarul consular poate, de asemenea, propune justiției sau altui organ al Puterii amânarea examinării cauzei referitoare la cetățeanul statului trimițător, atâta timp cât nu va fi informat și nu va avea posibilitatea reală de a se prezenta personal sau de a fi reprezentat.

3. Reprezentarea prevăzută la punctul 1) al prezentului articol încetează când persoanele reprezentate își vor numi împuterniciții lor, sau își vor suma apărarea drepturilor și intereselor lor sau renunță la reprezentarea intereselor lor de către funcționarul consular.

Articolul 20

Protecția intereselor și acordarea de asistență cetățenilor statului trimițător în caz de arestare și dezbateri judecătorească

1. Dacă oricare cetățean al statului trimițător este arestat pe teritoriul circumscripției consulare, autoritățile competente ale statului de reședință, în termen de nu mai mult de 3 zile lucrătoare de la data arestării, vor înștiința despre aceasta oficiul consular al statului trimițător. Comunicarea trebuie să cuprindă : numele și prenumele complet al celui reținut, cauza reținerii, locul și data, precum și adresa persoanei oficiale care a dispus sau a aprobat această hotărâre.

2. Orice comunicare adresată oficiului consular, de către cetățeanul statului trimițător, aflat sub arest, se transmite neîntârziat acestui oficiu consular, de către organele statului de reședință.

3. Funcționarul consular are dreptul să-l viziteze, periodic, pe cetățeanul statului trimițător aflat sub arest, nu mai târziu de 4 zile de la data arestării, pentru a discuta cu el și a lua măsuri în scopul asigurării reprezentării judiciare.

4. Funcționarul consular se abține de la luarea oricăror măsuri în numele cetățeanului statului trimițător, aflat sub arest, dacă acesta refuză în mod direct, în prezența sa, luarea unor asemenea măsuri.

5. Autoritățile statului de reședință îi informează pe cetățenii statului trimițător aflați sub urmărire penală sau în faza de dezbateri judecătorească asupra drepturilor lor, în conformitate cu prevederile prezentului articol. Despre această procedură se întocmește un înscris corespunzător, care se depune la dosarul cauzei.

6. Referirea la persoana aflată în stare de arest, din prezentul articol, include persoana aflată sub pază, arestată sau supusă oricărei alte forme de limitare a libertății personale, inclusiv persoana aflată în stare de arest preventiv, în așteptarea dezbaterii judecătorești sau care își execută pedeapsa într-o închisoare, pe teritoriul statului de reședință.

7. Drepturile conferite de prezentul articol se realizează în conformitate cu legislația statului de reședință, cu condiția ca legile și reglementările menționate să nu anuleze aceste drepturi și ca aceste legi și reglementări să contribuie la deplina realizare a scopurilor pentru care sunt destinate aceste drepturi.

Articolul 21

Inregistrarea cetățenilor statului trimițător

1. Funcționarul consular are dreptul să efectueze înregistrarea cetățenilor statului trimițător aflați în circumscripția consulară.

2. Inregistrarea făcută de funcționarul consular nu-i scutește pe acești cetățeni de obligația respectării legislației statului de reședință în ceea ce privește regimul de ședere pentru străini.

Articolul 22

Funcții în materie de stare civilă

1. Funcționarul consular are dreptul:

a) să înregistreze nașterea și decesul cetățenilor statului trimițător, să primească ori să obțină comunicările și documentele corespunzătoare;

b) să officieze și să înregistreze încheierea de căsătorii, să înregistreze desfacerea acestora, în conformitate cu legislația statului transmițător, cu condiția ca ambele persoane să fie cetățeni ai acestuia;

c) să obțină de la autoritățile statului de reședință comunicări, copii sau extrase din documentele referitoare la starea civilă a cetățenilor statului trimițător.

2. Prevederile subpunctelor a) și b) de la punctul 1) din prezentul articol nu scutesc persoanele interesate de obligația de a respecta formalitățile cerute de legislația statului de reședință.

Articolul 23

Funcții în materie de cetățenie și colaborarea cu statul de reședință

1. Funcționarul consular are dreptul să primească declarații, precum și să obțină, să elibereze sau să înmâneze documente referitoare la probleme de cetățenie, în conformitate cu legislația statului trimițător.

2. Funcționarul consular, la solicitarea autorităților competente ale statului de reședință, acordă sprijin pentru clarificarea cetățeniei persoanelor care nu posedă documente de identitate, și care, potrivit supozițiilor acestor autorități, sunt cetățeni ai statului trimițător. La confirmarea cetățeniei statului trimițător, funcționarul consular le va elibera acestora, fără întârziere, un document de identitate.

Articolul 24

Funcții în materie de tutelă și curatelă

1. Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa neîntârziat oficiul consular despre orice situație care impune instituirea tutelei ori curatelei asupra minorilor ori altor persoane lipsite de capacitate deplină de exercițiu și care au cetățenia statului trimițător.

2. Funcționarul consular are dreptul să primească solicitări referitoare la apărarea drepturilor și intereselor minorilor sau altor persoane lipsite de capacitate deplină de exercițiu și care sunt cetățeni ai statului trimițător; să întreprindă, în caz de necesitate, demersuri în vederea instituirii asupra lor a tutelei ori a curatelei, în conformitate cu legislația statului de reședință și a prevederilor acordurilor internaționale, la care sunt membre Părțile Contractante; să propună autorităților competente ale statului de reședință candidaturi de persoane pentru exercitarea funcțiilor de tutelă ori curatelă, și să exercite controlul asupra îndeplinirii acestor funcții.

3. Funcționarul consular are dreptul să se adreseze autorităților competente ale statului de reședință cu solicitarea de a acorda posibilitatea înapoierii acestor cetățeni în statul trimițător.

Articolul 25 Funcții notariale

1. Funcționarul consular are dreptul, dacă acest drept este în concordanță cu legislația statului trimițător și dacă nu contravine legislației statului de reședință, să exercite următoarele activități în cadrul oficiului consular:

- a) să autentifice acte (tranzacții, contracte, testamente, procuri și altele), în afara contractelor privind înstrăinarea bunurilor imobile, situate pe teritoriul statului trimițător;
- b) să ia măsuri în vederea conservării bunurilor succesoriale;
- c) să elibereze certificate privind dreptul la moștenire;
- d) să elibereze certificate de cutumă privind dreptul de proprietate asupra cotei părți din bunurile comune ale soților;
- e) să certifice autenticitatea documentelor înscrisurilor și copiilor acestora;
- f) să certifice autenticitatea semnăturilor de pe documente;
- g) să certifice autenticitatea traducerii documentelor dintr-o limbă în alta, la solicitarea cetățenilor statului trimițător;
- h) să ateste faptul existenței în viață a unui cetățean;
- i) să ateste faptul existenței unui cetățean într-un anumit loc;
- j) să ateste identitatea unui cetățean cu persoana din fotografie;
- k) să certifice data prezentării de documente;
- l) să primească în depozit sume de bani și hârtii de valoare;
- m) să investească cu formulă executorie;
- n) să primească documente spre păstrare;
- o) să conserve probe;
- p) să înregistreze proteste de mare;
- q) să îndeplinească alte activități notariale prevăzute de legislația statului trimițător.

2. Documentele enumerate la punctul 1) din prezentul articol au aceeași putere juridică precum documentele redactate, certificate sau traduse de autoritățile statului de reședință.

Articolul 26 Funcții în materie de succesiuni

1. Autoritățile competente ale statului de reședință vor înștiința neîntârziat funcționarul consular despre decesul, pe teritoriul circumscripției sale consulare, al unei persoane cunoscută acestor autorități ca fiind cetățean al statului trimițător ; de asemenea, vor informa funcționarul consular despre existența bunurilor succesoriale, testamentului precum și despre faptul că o anumită persoană, aflată sau reprezentată pe teritoriul statului de reședință a fost împuternicită cu administrarea acestor bunuri.

2. Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa neîntârziat funcționarul consular despre bunurile succesoriale rămase pe teritoriul statului de reședință, în cazul în care succesorul ori cel care refuză moștenirea este statul trimițător, o persoană juridică sau fizică cunoscută acestor autorități ca cetățean al statului trimițător. Aceasta se referă și la cazurile când autoritățile competente ale statului de reședință vor avea cunoștință despre deschiderea unei succesiuni în favoarea unui cetățean al statului trimițător pe teritoriul unui stat terț.

3. Dacă funcționarul consular află primul despre decesul unui cetățean al statului trimițător pe teritoriul statului de reședință sau despre existența pe teritoriul statului de reședință a unor bunuri succesoriale rămase în urma decesului unui cetățean al statului trimițător, acesta informează despre cele de mai sus autoritățile competente ale statului de reședință.

4. În ceea ce privește aspectele bunurilor succesoriale indicate la punctele 1), 2) și 3) din prezentul articol, precum și în măsura în care legislația statului de reședință permite, funcționarul consular are dreptul :

a) să solicite statului de reședință să ia măsuri ori să întreprindă personal demersuri pentru asigurarea protejării, conservării și destinației acestor bunuri succesoriale ;

b) în mod direct sau prin reprezentantul său ori în oricare alt mod, să participe la luarea măsurilor despre care se arată la subpunctul a) al prezentului punct;

c) să asigure reprezentarea cetățeanului statului trimițător care are interes legitim în această succesiune, dar care nu este prezent în statul de reședință și nu are un reprezentant al său în acest stat ;

5. În cazul în care, în conformitate cu subpunctul c) al punctului 4) din prezentul articol se întreprind măsuri pentru asigurarea reprezentării, această reprezentare are valabilitate până în momentul când persoanele reprezentate în acest mod își numesc reprezentanții lor proprii sau preiau asupra lor apărarea drepturilor și intereselor lor.

6. Dacă un cetățean al statului trimițător decedează în timp ce se află temporar pe teritoriul statului de reședință, neavând domiciliul în acest stat, funcționarul consular, ținând cont de legislația statului trimițător, poate intra temporar în posesie și să dispună de documentele, banii și alte bunuri personale ale decedatului, cu condiția ca pe teritoriul statului de reședință să nu existe o persoană care să aibă dreptul să pretindă asemenea documente, bani sau bunuri personale. Drepturile de posesiune provizorie se transferă, în conformitate cu legislația statului de reședință, persoanei numite în mod corespunzător de testamentar ori altei persoane împuternicite.

7. După îndeplinirea procedurilor referitoare la succesiune, statul trimițător și statul de reședință colaborează la transferul succesiunii :

a) prin eliberarea autorizației de import și export al bunurilor ce fac parte din masa succesorală, în cazul în care importul și exportul acelor bunuri nu este expres interzis de legislația statelor de la care este necesar să fie eliberată autorizația de import sau export.

b) prin eliberarea autorizației, în scopul valorificării oricărei părți din masa succesorală, care nu se poate exporta în conformitate cu prevederile subpunctului a) al punctului 7 din prezentul articol;

c) prin eliberarea autorizației pentru transferul sumelor nete rezultate dintr-o asemenea valorificare, după deducerea onorariilor, impozitelor și taxelor către moștenitor sau cel care a renunțat la succesiune, în statul său de domiciliu, în orice valută liber convertibilă.

8. Funcționarul consular poate, în numele cetățeanului statului trimițător, dacă un asemenea cetățean nu se află pe teritoriul statului de reședință, să obțină de la autoritățile competente ale statului de reședință sau de la persoane particulare, bani ori alte proprietăți asupra cărora cetățeanul în cauză are dreptul, ca urmare a decesului oricărei persoane, inclusiv masa succesorală, vărsăminte efectuate în conformitate cu legislația privind acordarea de compensații în cazuri de accidente, precum și despăgubiri în baza polițelor de asigurare de viață.

Articolul 27

Acordarea de asistență navelor

1. Funcționarul consular are dreptul să acorde sprijin și asistență navei statului trimițător, aflată în port sau în apele interioare ori în marea teritorială a statului de reședință.

2. Funcționarul consular are dreptul să se întâlnească și să ia legătura cu căpitanul și alți membri ai echipajului navei, pe navă și în orice loc, în conformitate cu legislația statului de reședință.

3. Funcționarul consular poate să se adreseze autorităților competente ale statului de reședință și să solicite concursul acestora în exercitarea funcțiilor sale, în toate problemele referitoare la nava statului trimițător, precum și în legătură cu căpitanul, alți membri ai echipajului și încărcătura.

Articolul 28

Acordarea de asistență căpitanului și altor membri ai echipajului navei

1. În măsura în care aceasta corespunde legislației statului trimițător și nu contravine legislației statului de reședință, funcționarul consular are dreptul:

a) să faciliteze accesul navei statului trimițător în marea teritorială, în apele interioare ale statului de reședință, precum și să acorde sprijin în legătură cu sosirea, plecarea navei și staționarea acesteia în port;

b) să cerceteze orice evenimente care s-au petrecut la bordul navei statului trimițător în timpul deplasării ori în timpul staționării navei în porturi, să interogheze căpitanul sau pe oricare alt membru al echipajului, să controleze toate documentele navei, să primească informații referitoare la deplasarea și la punctele de destinație ale navei;

c) să contribuie la soluționarea litigiilor de orice natură dintre căpitan și oricare alt membru al echipajului, inclusiv diferendele legate de salariu și contractele de muncă, în conformitate cu legislația statului trimițător;

d) să contribuie la acordarea asistenței medicale necesare căpitanului, altor membri ai echipajului și pasagerilor navei, precum și să întreprindă demersuri privind întoarcerea lor în statul trimițător;

e) să obțină, să redacteze, să certifice ori să prelungească valabilitatea oricărei declarații ori altui document prevăzut de legile și reglementările statului trimițător în legătură cu nava statului

trimițător sau cu încărcătura acesteia;

f) în conformitate cu legislația statului trimițător, să elibereze certificate provizorii privind dreptul de navigație sub pavilionul statului trimițător, în cazul achiziționării navei peste graniță;

g) să întreprindă alte măsuri pentru aplicarea legilor și reglementărilor statului trimițător privind navele acestuia.

2. Funcționarul consular are dreptul, în conformitate cu legile și reglementările statului de reședință, să însoțească pe căpitan sau pe oricare alt membru al echipajului în fața instanței sau la alte autorități ale statului de reședință, pentru a le acorda sprijin.

Articolul 29

Asistența în caz de avarie a navelor

1. În cazul în care o navă a statului trimițător naufragiază, eșuează ori suferă orice altă avarie pe teritoriul statului de reședință, autoritățile competente ale statului de reședință vor informa despre aceasta, în cel mai scurt timp, funcționarul consular și îi vor comunica măsurile întreprinse pentru salvarea pasagerilor, echipajului navei și a încărcăturii acesteia.

2. Funcționarul consular poate să acorde ajutor navei statului trimițător, membrilor echipajului acesteia și pasagerilor navei, care sunt cetățeni ai statului trimițător, ori să solicite statului de reședință să acorde un asemenea ajutor.

3. În caz de avarie a unei nave a statului trimițător, autoritățile competente ale statului de reședință vor lua măsurile necesare pentru salvarea navei, a echipajului, a încărcăturii, a bunurilor aflate la bord și vor contribui la prevenirea eventualelor dezordini pe navă.

4. Dacă proprietarul navei statului trimițător, căpitanul ori o altă persoană împuternicită nu poate acționa pentru luarea măsurilor necesare în scopul asigurării protecției și salvării navei sau a încărcăturii acesteia, ori pentru a dispune de acestea, funcționarul consular al statului trimițător, în numele proprietarului va întreprinde asemenea măsuri, pe care le-ar fi luat proprietarul navei sau încărcăturii, într-un astfel de caz sau se va adresa statului de reședință cu solicitarea de a lua asemenea măsuri.

5. Prevederile punctelor 1), 2) și 4) din prezentul articol se aplică și în cazul obiectelor care aparțin unui cetățean al statului trimițător sau al unui stat terț, care au fost găsite la țărm sau în apele statului de reședință, ori au fost aduse într-un port al statului de reședință.

6. Autoritățile competente ale statului de reședință vor acorda tot sprijinul posibil funcționarului consular în luarea măsurilor legate de salvarea navei statului trimițător.

Articolul 30

Apărarea intereselor în cazul efectuării de cercetări la bordul navelor

1. Dacă instanțele judecătorești sau alte organe competente ale statului de reședință intenționează să adopte măsuri coercitive ori să efectueze cercetări la bordul navei statului trimițător aflate în apele interioare sau în marea teritorială, funcționarul consular trebuie să fie informat, în prealabil, despre aceasta de către autoritățile competente ale statului de reședință, cu scopul ca acesta să aibă posibilitatea de a fi prezent la luarea unor asemenea măsuri.

În cazul în care funcționarul consular sau reprezentantul său nu va fi prezent la luarea unor asemenea măsuri, autoritățile competente ale statului de reședință, îi vor prezenta, la cererea acestuia, informații privind cele petrecute.

În cazul în care caracterul urgent al măsurilor care se impun a fi luate nu permite trimiterea cu anticipație a unei înștiințări funcționarului consular, autoritățile competente ale statului de reședință vor informa funcționarul consular în formă scrisă, despre măsurile luate, chiar în condițiile absenței unei asemenea solicitări din partea acestuia.

2. Prevederile punctului 1) al prezentului articol se aplică, de asemenea, și în cazul în care autoritățile competente ale statului de reședință îl invită pe căpitanul navei sau pe oricare alt membru al echipajului statului trimițător să depună mărturie pe țarm, în legătură cu problemele privind nava.

3. Cu excepția acelor cazuri în care aceasta se realizează la solicitarea sau cu acordul funcționarului consular ori căpitanului navei navei statului trimițător, autoritățile judecătorești sau alte organe competente ale statului de reședință nu se implică, la bordul navei statului trimițător, în problemele legate de relațiile reciproce dintre membrii echipajului, raporturile de muncă, disciplina la bordul navei, altor măsuri cu caracter intern, care au legătură cu nava, cu condiția ca în această situație să nu fie încălcate legile și reglementările privind asigurarea ordinii și securității din statul de reședință.

4. Prevederile prezentului articol nu se aplică, totuși, în cazul unor măsuri obișnuite legate de controlul vamal, sanitar, de imigrație, al pașapoartelor sau în cazul altor măsuri aplicate de autoritățile competente ale statului de reședință la solicitarea sau cu acordul căpitanului navei.

Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor Pașilor Contractante ce decurg din acordurile internaționale la care ambele sunt părți.

Articolul 31

Funcții în caz de deces la bordul navei

În caz de deces sau de dispariție de la bordul navei statului trimițător a căpitanului ori a altui membru al echipajului navei care nu sunt cetățeni ai statului de reședință, funcționarul consular are dreptul să întocmească inventarul tuturor bunurilor de valoare și obiectelor lăsate la bord de către victime și va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor enumerate mai sus.

Articolul 32

Funcții referitoare la aeronavele civile

Prevederile articolelor 27-31 din prezenta Convenție se aplică, în mod corespunzător, și față de aeronavele civile, în măsura în care acestea nu contravin altor înțelegeri în vigoare între cele două state sau oricărei convenții internaționale privind aviația civilă, la care Părțile Contractante sunt părți.

Articolul 33

Funcții privind efectuarea de alegeri și referendumuri

1. Funcționarul consular are dreptul să îndeplinească procedurile privind participarea

cetățenilor statului trimițător la alegeri și referendumuri în statul trimițător.

2. În cazul în care, la efectuarea referendumurilor sau alegerilor pentru organele puterii de stat ale statului trimițător în localurile oficiului consular, se constituie secția de votare pentru organizarea votării de către cetățenii statului trimițător, funcționarul consular informează în mod oficial despre aceasta autoritățile circumscripției consulare.

Secții de votare suplimentare în afara localurilor oficiului consular se constituie numai cu acordul autorităților din cadrul circumscripției consulare.

Articolul 34

Exercitarea altor funcții consulare

Funcționarul consular poate îndeplini orice alte funcții consulare, neindicate în prezenta Convenție, ce i-au fost încredințate de statul trimițător, cu condiția ca statul de reședință să permită exercitarea sau să nu aibă obiecțiuni față de îndeplinirea acestora.

Capitolul II

Facilități, privilegii și imunități privind oficiile consulare, funcționarii consulari de carieră și alți membri ai unui oficiu consular

Articolul 35

Obligațiile statului de reședință privind acordarea de facilități, privilegii și imunități oficiului consular și personalului acestuia

1. Statul de reședință asigură condițiile necesare pentru activitatea normală a oficiului consular și ia măsuri corespunzătoare pentru ca membrii oficiului consular să-și poată exercita funcțiile lor și să beneficieze de privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta Convenție.

2. Statul de reședință este obligat să trateze pe membrii oficiului consular și pe membrii de familie ai acestora cu respectul cuvenit și să întreprindă toate măsurile ce se impun pentru prevenirea oricăror atentate la persoana lor, la libertatea sau demnitatea lor.

Articolul 36

Folosirea drapelului de stat și a stemei

1. Statul trimițător are dreptul să folosească drapelul și stema sa de stat în statul de reședință, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

2. Drapelul stat al statului trimițător poate fi arborat pe sediul ocupat de oficiul consular, precum și pe reședința șefului oficiului consular.

Șeful oficiului consular poate arbora drapelul statului trimițător pe mijloacele sale de transport, când se deplasează pentru exercitarea obligațiilor sale de serviciu.

3. Emblema consulară prevăzută cu stema statului trimițător și denumirea oficiului consular, în limba oficială a statului trimițător și în limba oficială a statului de reședință, poate fi

aplicată pe partea exterioară a clădirii în care este situat oficiul consular și reședința șefului oficiului consular.

4. În exercitarea drepturilor acordate de prezentul articol vor fi luate în considerare legile, reglementările și obiceiurile statului de reședință.

Articolul 37

Dobândirea de localuri și locuințe consulare

1. Statul trimițător are dreptul ca, în nume propriu sau prin intermediul oricărei persoane fizice sau juridice, împuternicită de acesta, în conformitate cu legislația statului de reședință și cu acordul acestuia, să achiziționeze sau să dobândească în proprietate, sub orice altă formă :

a) clădiri sau părți de clădiri destinate localurilor consulare, reședinței șefului oficiului consular, precum și spații de locuit sau părți de localuri pentru oricare membru al oficiului consular;

b) parcele de teren pentru construcția de localuri consulare sau locuințe pentru membrii oficiului consular, ori părți ale acestor clădiri.

2. În conformitate cu condițiile menționate la punctul 1) din prezentul articol, statul trimițător poate, de asemenea, să modernizeze asemenea spații și locuințe consulare sau parcele de teren.

3. Statul de reședință, în caz de nevoie, acordă sprijinul necesar și asistență statului trimițător, în exercitarea drepturilor indicate la punctele 1) și 2) din prezentul articol.

4. Prevederile prezentului articol nu scutesc statul trimițător de obligația respectării legilor și reglementărilor statului de reședință în domeniul construcțiilor și sistematizării urbane, aplicabile în zona unde sunt situate asemenea parcele de teren, clădiri sau părți ale acestora.

Articolul 38

Inviolabilitatea localurilor consulare

1. Localurile consulare sunt inviolabile. Autoritățile statului de reședință nu pot pătrunde în localurile consulare, în părți de localuri care sunt folosite exclusiv pentru nevoile oficiului consular sau pe terenuri aferente localurilor consulare, fără acordul șefului oficiului consular, al șefului reprezentanței diplomatice a statului trimițător sau a persoanei desemnate de către unul dintre aceștia. Cu toate acestea, acordul șefului oficiului consular poate fi presupus în caz de incendiu sau altă calamitate naturală, care impune măsuri neîntârziate de apărare.

2. Statul de reședință trebuie să ia măsurile necesare pentru asigurarea protecției localurilor consulare și prevenirea posibilității pătrunderii cu violență în localurile consulare sau producerii de deteriorări ale acestora, ca și oricărei acțiuni care să tulbure liniștea sau să prejudicieze demnitatea oficiului consular.

3. Localurile consulare, mobilierul lor, bunurile oficiului consular, precum și mijloacele sale de transport se bucură de imunitate și nu pot face obiectul vreunei forme de rechiziție în scopuri de apărare națională sau pentru necesități de utilitate publică ale statului de reședință. În cazul necesității exproprierii localurilor pentru scopurile indicate mai sus se vor lua toate măsurile posibile pentru a evita imposibilitatea îndeplinirii funcțiilor consulare și se va achita, fără întârziere, statului trimițător o compensație corespunzătoare și efectivă.

Articolul 39

Inviolabilitatea arhivei consulare

Arhiva consulară este inviolabilă în orice moment și indiferent de locul unde s-ar afla aceasta.

Articolul 40

Protecția localurilor consulare și a arhivei, precum și a intereselor statului trimițător în circumstanțe excepționale

1. În cazul ruperii relațiilor consulare dintre Părțile Contractante:
 - a) statul de reședință trebuie, chiar în caz de conflict armat, să respecte și să protejeze localurile consulare, precum și bunurile oficiului consular și arhiva consulară;
 - b) statul trimițător poate încredința protecția localurilor consulare, a bunurilor situate în acestea și arhiva consulară, unui stat terț, acceptabil pentru statul de reședință;
 - c) statul trimițător poate încredința apărarea intereselor sale și a intereselor cetățenilor săi unui stat terț, acceptabil pentru statul de reședință.
2. În cazul închiderii temporare sau definitive a oficiului consular se aplică prevederile subpunctului a) de la punctul 1) din prezentul articol. În plus de aceasta:
 - a) dacă statul trimițător nu are, în statul de reședință, reprezentanță diplomatică, însă are pe teritoriul acestui stat un alt oficiu consular, îi poate încredința acestui oficiu consular protecția sediului oficiului consular închis împreună cu bunurile situate în acesta și cu arhiva consulară, și - cu acordul statului de reședință - exercitarea funcțiilor consulare în circumscripția acestui oficiu consular;
 - b) dacă statul trimițător nu are în statul de reședință nici reprezentanță diplomatică nici un alt oficiu consular, se aplică prevederile subpunctelor b) și c) ale punctului 1) din prezentul articol.

Articolul 41

Scutirea statului trimițător de impozite și taxe

1. Statul trimițător este scutit în statul de reședință de orice impozite și taxe, naționale sau locale, asupra:
 - a) parcelelor de teren, clădirilor sau părților de clădiri, care sunt proprietatea sau sunt închiriate de statul trimițător sau în numele acestuia și care se utilizează în scopuri consulare sau ca spații de locuit pentru membrii oficiului consular;
 - b) tranzacțiilor legate de dobândirea de proprietăți imobiliare, dacă statul trimițător le achiziționează exclusiv pentru scopuri consulare;
 - c) oricăror bunuri mobile, inclusiv mijloacele de transport, care sunt în proprietatea, posesia sau folosința sa și se utilizează de statul trimițător în scopurile oficiului consular.
2. Prevederile punctului 1) din prezentul articol nu se referă la plățile pentru prestările de servicii concrete.
3. Excepțiile fiscale prevăzute la punctul 1) din prezentul articol nu se extind asupra acelor impuneri, taxe și impozite care, potrivit legislației statului de reședință, se aplică persoanelor care au încheiat contracte cu statul trimițător sau cu persoana care acționează în numele acestuia și obiectelor arendate sau închiriate în acele cazuri când, potrivit legislației statului de reședință,

impunerile, taxele și impozitele nu sunt percepute de la chiriaș sau cel care ia în arendă.

Articolul 42 Libertatea de comunicare

1. Statul de reședință trebuie să permită și să protejeze libertatea de comunicare a oficiului consular în toate scopurile oficiale. În comunicarea cu guvernul, cu reprezentanțele diplomatice și alte oficii consulare ale statului trimițător, indiferent unde ar fi situate acestea, oficiul consular poate beneficia de toate mijloacele adecvate, inclusiv curierii diplomatici și consulari, valizele diplomatice și consulare și mesajele codificate sau cifrate.

Totuși, instalarea unui post radio emițător și utilizarea acestuia de către oficiul consular poate fi efectuată numai cu acordul statului de reședință.

2. Corespondența oficială a oficiului consular este inviolabilă.

Prin corespondență oficială se înțelege întreaga corespondență referitoare la oficiul consular și funcțiile sale.

3. Toate coletele ce compun valiza consulară trebuie să fie prevăzute cu semne exterioare vizibile, care să indice caracterul lor și pot conține numai corespondență oficială și documente ori bunuri destinate exclusiv pentru utilizarea oficială.

4. Valiza diplomatică consulară nu poate să fie deschisă și nici reținută.

Totuși, în acele cazuri în care, autoritățile competente ale statului de reședință au temeri serioase să presupună că valiza conține alte bunuri, în afara corespondenței, documentelor ori bunurilor enumerate la punctul 3) din prezentul articol, acestea pot cere ca valiza să fie deschisă în prezența lor și a reprezentantului împuternicit al statului trimițător.

În acest caz, dacă autoritățile statului trimițător refuză să îndeplinească această cerință, valiza se înapoiază la locul de expediție.

5. Curierul consular trebuie să poarte un document oficial care să ateste statutul său și numărul coletelor ce compun valiza consulară. Cu excepția cazurilor când există acordul statului de reședință, curierul consular nu poate fi nici cetățean al acestuia și nici persoană cu domiciliul în statul de reședință, dacă nu este cetățean al statului trimițător.

În exercitarea funcțiilor sale curierul consular trebuie să se afle sub protecția statului de reședință. El beneficiază de inviolabilitate personală și nu va fi supus nici arestării, nici reținerii, sub orice formă.

6. Statul trimițător, reprezentanța sa diplomatică și oficiile consulare pot numi curieri consulari *ad hoc*. În asemenea cazuri, imunitățile prevăzute la punctul 5) din prezentul articol, încetează în momentul depunerii la destinație, de către acest curier, a valizei consulare ce i-a fost încredințată.

7. Valiza consulară poate fi încredințată căpitanului navei sau comandantului aeronavei, care se îndreaptă spre un port sau aeroport în care este permis accesul. El trebuie să poarte un document oficial, care indică numărul de colete care compun valiza consulară, însă nu este considerat curier consular. De comun acord cu autoritățile locale, oficiul consular poate să trimită pe unul dintre membrii săi să preia valiza consulară în mod direct și neîngrădit de la căpitanul navei sau comandantul aeronavei.

Articolul 43 Libertatea de deplasare

În măsura în care aceasta nu contravine legilor și reglementărilor statului de reședință, referitoare la zonele în care accesul este interzis sau limitat pentru considerente de siguranță națională, membrilor oficiului consular și membrilor lor de familie li se va permite să se deplaseze liber pe teritoriul statului de reședință.

Articolul 44 Taxe consulare

1. Oficiul consular poate percepe, pe teritoriul statului de reședință, taxe consulare, în conformitate cu legile și reglementările statului trimițător.

2. Sumele încasate în conformitate cu punctul 1) din prezentul articol sunt scutite de orice fel de impozite, taxe și impuneri în statul de reședință.

3. Statul de reședință permite oficiului consular să depună sumele încasate în acest mod în contul său bancar oficial și să le transfere în statul trimițător în orice fel de valută liber convertibilă.

Articolul 45 Inviolabilitatea personală a funcționarilor consulari

1. Funcționarii consulari nu vor fi supuși arestării sau reținerii preventive decât în baza unei hotărâri pronunțate de o instanță de judecată competentă, în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave.

2. Cu excepția cazului prevăzut la punctul 1) din prezentul articol, funcționarii consulari nu pot fi încarcerați sau supuși vreunei alte forme de limitare a libertății lor personale, decât în baza unei hotărâri judecătorești definitive.

3. În cazul în care împotriva unui funcționar consular se instituie o procedură penală, acesta este obligat să se prezinte în fața instanțelor judecătorești competente. Totuși, procedura va fi desfășurată cu respectul cuvenit funcționarului consular, în virtutea poziției sale oficiale și, cu excepția cazului prevăzut la punctul 1) din prezentul articol, în asemenea mod încât să nu stânjenească exercitarea funcțiilor consulare. Atunci când, în împrejurările menționate la punctul 1) din prezentul articol a devenit necesar ca funcționarul consular să fie reținut, procedura de urmărire penală îndreptată împotriva lui trebuie să fie îndeplinită în termenul cel mai scurt posibil.

4. În cazul arestării sau reținerii preventive a unui funcționar consular sau în cazul începerii unei proceduri penale împotriva sa, statul de reședință va informa fără întârziere misiunea diplomatică sau oficiul consular al cărui membru este acesta.

Articolul 46 Imunitatea de jurisdicție

1. Funcționarii consulari și angajații consulari nu pot fi chemați în fața autorităților judiciare și administrative ale statului de reședință pentru actele îndeplinite în exercitarea funcțiilor consulare.

2. Totuși, prevederile punctului 1) din prezentul articol nu se aplică în cazul unei acțiuni civile:

a) care rezultă din încheierea unui contract de către un funcționar consular sau un angajat consular, dacă aceștia nu au acționat, direct sau indirect, ca mandatar ai statului trimițător; sau

b) intentate de un terț pentru o pagubă rezultând dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un vehicul, o navă sau aeronavă.

Articolul 47

Renunțarea la imunități

1. Statul trimițător poate renunța la imunitatea de jurisdicție a unui membru a oficiului consular și a membrilor lui de familie. În toate cazurile, renunțarea trebuie să fie expresă și făcută în formă scrisă. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție pentru cauze civile nu înseamnă renunțarea la imunitate în ceea ce privește executarea hotărârii judecătorești, pentru care este necesară o renunțare distinctă.

2. Dacă funcționarul consular sau o altă persoană care se bucură de imunitate de jurisdicție în statul de reședință în conformitate cu articolele 46 și 49 din prezenta Convenție intențiază o acțiune într-o cauză în care ar beneficia de imunitate, atunci acesta nu are dreptul să facă trimitere la imunitatea de jurisdicție față de nici o cerere reconvențională legată în mod direct de acțiunea principală.

Articolul 48

Imunitatea de jurisdicție a membrilor de familie

1. Prevederile articolelor 45 și 46 din prezenta Convenție se aplică și membrilor de familie ai funcționarului consular, cu condiția ca ei să aibă numai cetățenia statului trimițător, să nu aibă domiciliul în statul de reședință și să nu practice o activitate comercială pe teritoriul statului de reședință.

2. Facilitățile, privilegiile și imunitățile acordate angajaților consulari și membrilor personalului de serviciu, în conformitate cu articolele 46, 47 punctul 1), 49, 51, 52 și 53 din prezenta Convenție se extind și asupra membrilor lor de familie, cu condiția ca aceștia să nu fie cetățeni ai statului de reședință, să nu aibă domiciliul permanent în acest stat și să nu practice o activitate comercială pe teritoriul acestuia.

Articolul 49

Depunerea de mărturie

1. Funcționarul consular nu este obligat să depună mărturie în fața instanțelor judecătorești ori a altor autorități competente ale statului de reședință.

2. Angajatul consular sau un membru al personalului de serviciu poate fi citat în calitate de martor în desfășurarea de cauze judecătorești sau administrative. Angajatul consular sau un membru al personalului de serviciu, nu poate refuza să depună mărturie, cu excepția cazurilor menționate la punctul 4) din prezentul articol. Dacă angajatul consular sau un membru al personalului de serviciu refuză să depună mărturie, împotriva lor nu pot fi aplicate nici un fel de măsuri de constrângere sau de pedepsire.

3. Organul statului de reședință căruia îi sunt necesare mărturiile angajatului consular sau

ale unui membru al personalului de serviciu trebuie să evite producerea de impedimente în îndeplinirea funcțiilor acestora. Acesta poate, când acest lucru este posibil și cu acordul persoanelor respective, să obțină asemenea mărturii la domiciliul lor sau la sediul oficiului consular ori să primească de la acestea mărturii în formă scrisă.

4. Angajații consulari sau membrii personalului oficiului consular nu sunt obligați să depună mărturie în problemele legate de exercitarea de către ei a funcțiilor lor ori să prezinte corespondență și documente oficiale referitoare la atribuțiile lor. Ei, de asemenea, nu sunt obligați să depună mărturie explicativă privind legislația statului trimitător.

5. Prevederile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, și membrilor de familie ai membrilor oficiului consular.

Articolul 50

Scutirea de prestații obligatorii și de alte obligații

1. Funcționarii consulari, angajații consulari, membrii personalului de serviciu și membrii familiilor lor sunt scutiți în statul de reședință de orice fel de prestații obligatorii. Această prevedere nu se aplică persoanelor menționate în articolul 59 din prezenta Convenție.

2. Funcționarii consulari, angajații consulari, membrii personalului de serviciu și membrii familiilor lor, sunt scutiți de îndeplinirea oricăror obligații prevăzute de legile și reglementările statului de reședință referitoare la înregistrare, obținerea permisului de ședere și a altor obligații similare impuse străinilor. Această prevedere nu se aplică persoanelor menționate în articolul 59 din prezenta Convenție.

Articolul 51

Scutirea de taxe și impozite

1. Funcționarii consulari, angajații consulari, membrii personalului de serviciu al oficiului consular, precum și membrii familiilor lor, sunt scutiți în statul de reședință de orice impozite și taxe, naționale și locale.

2. Scutirile prevăzute la punctul 1) din prezentul articol nu se aplică față de:

- a) impozitele indirecte incluse, de regulă, în prețul mărfurilor sau serviciilor;
- b) impozitele și taxele asupra bunurilor imobile personale situate în statul de reședință;
- c) impozitele și taxele asupra unei succesiuni și bunurilor dobândite în statul de reședință, cu excepția cazurilor prevăzute în articolul 55 din prezenta Convenție.
- d) impozitele și taxele asupra veniturilor particulare obținute din surse în statul de reședință, cu excepția salariului;

e) impozitele și taxele pentru tranzacții, inclusiv impozitele de orice fel aplicabile sau percepute în legătură cu asemenea tranzacții;

f) plata pentru servicii concrete.

3. Membrii personalului de serviciu sunt scutiți de plata tuturor impozitelor percepute în statul de reședință asupra salariilor primite de aceștia pentru îndeplinirea obligațiilor lor de serviciu.

4. Membrii oficiului consular care folosesc personal în serviciul particular ale cărui venituri nu sunt scutite, în statul de reședință, de impozitul pe venit, trebuie să respecte prevederile legislației statului de reședință referitoare la sistemul de plată a impozitului pe venit de către aceste persoane.

5. Prevederile punctelor 1) și 3) din prezentul articol nu se aplică persoanelor menționate în articolul 59 din prezenta Convenție.

Articolul 52

Scutirea de control și taxe vamale

1. Statul de reședință, în conformitate cu legislația sa în vigoare, permite importul și scutește de plata oricăror taxe vamale, impozite și impuneri legate de acestea, cu excepția taxelor pentru depozitare, transport și alte asemenea servicii:

a) obiectele destinate folosinței oficiale de către oficiul consular, inclusiv mobilier, aparatură, mijloace de transport;

b) obiectele destinate pentru instalarea și folosirea personală de către funcționarul consular sau membrii familiei lui, inclusiv autoturismele destinate folosinței lui personale sau pentru utilizarea lui de către membrii familiei lui.

Scutirea de taxe și impozitele menționate mai sus se aplică față de toate bunurile importate sau exportate pe întreaga perioadă de ședere a acestuia în statul de reședință, în calitate de funcționar consular.

2. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu beneficiază de privilegiile și scutirile menționate la punctul 1) din prezentul articol numai în ceea ce privește bunurile importate cu ocazia primei lor instalări.

3. Bagajul personal al funcționarilor consulari și membrilor familiilor lor, este scutit de controlul vamal. Acesta poate fi controlat numai în cazul în care sunt temeiuri serioase să se presupună că acesta conține bunuri, altele decât cele precizate la subpunctul b) al punctului 1) din prezentul articol ori bunuri al căror import și export este interzis de legislația statului de reședință. Un asemenea control trebuie să se efectueze în prezența funcționarului consular în cauză sau a unui membru al familiei acestuia.

4. Nici una din dispozițiile prezentului articol nu poate fi interpretată ca autorizație de import în statul de reședință sau la exportul de bunuri din acest stat, al căror import sau export este interzis de legile statului de reședință.

Articolul 53

Scutirea de obținere a permisului de muncă

1. Membrii oficiului consular sunt scutiți, în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor pentru statul trimitător, de orice fel de obligații referitoare la obținerea permisului de muncă, stabilite de legislația statului de reședință în legătură cu angajarea în muncă a străinilor.

2. Membrii personalului particular al funcționarilor consulari și al angajaților consulari, dacă aceștia nu exercită în statul de reședință nici o altă activitate particulară în scopul obținerii de venituri, sunt scutiți de obligațiile indicate la punctul 1) din prezentul articol.

Articolul 54

Scutirile privind asigurările sociale

1. Cu excepția cazurilor prevăzute la punctul 3) din prezentul articol, dispozițiile privind asigurările sociale, în vigoare în statul de reședință, nu se aplică membrilor oficiului consular și nici membrilor familiilor lor, în ceea ce privește activitatea desfășurată de aceștia pentru interesul statul trimițător.

2. Scutirea prevăzută la punctul 1) din prezentul articol se aplică, de asemenea, și membrilor personalului particular care se află exclusiv în serviciul membrilor oficiului consular cu condiția:

- a) ca ei să nu fie cetățeni ai statului de reședință și să nu domicilieze permanent în acest stat;
- b) ca lor să li se aplice dispozițiile privind asigurările sociale în vigoare în statul trimițător sau într-un stat terț.

3. Membrii oficiului consular care angajează persoane asupra cărora nu se aplică scutirile prevăzute la punctul 2) din prezentul articol trebuie să respecte obligațiile impuse angajatorilor de dispozițiile privind asigurările sociale în vigoare în statul de reședință.

4. Scutirile prevăzute la punctele 1) și 2) din prezentul articol nu îngrădesc participarea benevolă la sistemul de asigurări sociale din statul de reședință, cu condiția ca o asemenea participare să fie permisă de acest stat.

Articolul 55

Bunurile succesoriale ale unui membru al oficiului consular și membrilor familiei lui

În cazul decesului unui membru al oficiului consular sau al unui membru al familiei acestuia, statul de reședință:

- a) permite exportul bunurilor mobile ale decedatului, cu excepția bunurilor dobândite în statul de reședință și al căror export era interzis la data decesului acestuia;
- b) nu percepe nici un fel de impozite naționale și locale asupra succesiunii ori taxe succesoriale asupra bunurilor mobile care se găsesc în statul de reședință exclusiv în legătură cu șederea în acest stat a celui decedat, în calitate de membru al oficiului consular, ori ca membru de familie al acestuia.

Articolul 56

Începutul și sfârșitul imunităților și privilegiilor consulare

1. Fiecare membru al oficiului consular beneficiază de imunitățile și privilegiile prevăzute în prezenta Convenție, de la data sosirii pe teritoriul statului de reședință, pe timpul deplasării spre destinația lui, iar dacă acesta se află deja pe acest teritoriu, din momentul în care a trecut la exercitarea obligațiilor sale în cadrul oficiului consular.

2. Membrii de familie ai unui membru al oficiului consular, precum și membrii personalului particular beneficiază de imunitățile și privilegiile prevăzute în prezenta Convenție din momentul acordării acestuia de imunități și privilegii în conformitate cu punctul 1) din prezentul articol sau din momentul intrării lor pe teritoriul statului de reședință, ori din momentul când ei au devenit membri ai familiei lui sau membri ai personalului particular, în raport de ceea ce a intervenit mai târziu.

3. Când funcțiile unui membru al oficiului consular încetează, imunitățile și privilegiile lui, precum și imunitățile și privilegiile unui membru al familiei acestuia, sau ale unui membru al personalului particular încetează, de regulă, din momentul în care persoana respectivă părăsește

statul de reședință sau după expirarea unui termen rezonabil, în funcție de care dintre momente intrevine mai întâi, chiar în caz de conflict armat. În ceea ce privește persoanele menționate la punctul 2) din prezentul articol, imunitățile și privilegiile acestora încetează când nu mai sunt membri ai familiei unui membru al oficiului consular ori nu mai sunt în serviciul acestuia, cu mențiunea că dacă aceste persoane intenționează să părăsească statul de reședință într-un termen rezonabil, atunci imunitățile și privilegiile lor se mențin până în momentul plecării.

4. Totuși, în ceea ce privește faptele comise de funcționarul consular sau de angajatul consular în exercitarea funcțiilor lor, imunitatea de jurisdicție continuă să existe fără limitare în timp.

5. În cazul decesului unui membru al oficiului consular, membrii familiei lui continuă să beneficieze de imunitățile și privilegiile acordate până în momentul părăsirii statului de reședință sau până la expirarea unui termen rezonabil pentru părăsirea statului de reședință, în funcție de care dintre momente intrevine mai întâi.

Articolul 57

Asigurarea pentru daune provocate terților

Membrii oficiului consular trebuie să respecte orice cerințe prevăzute de legislația statului de reședință referitoare la asigurarea de daune care pot fi provocate terților în ceea ce privește utilizarea orăruj mijloc de transport rutier, navă sau aeronavă.

Articolul 58

Exercitarea funcțiilor consulare de către reprezentanți ai personalului diplomatic

1. Asupra reprezentanților personalului diplomatic al misiunii diplomatice a statului trimițător în statul de reședință, care exercită funcții consulare în această reprezentanță se extind drepturile și obligațiile funcționarilor consulari prevăzute în prezenta Convenție.

2. Exercitarea de funcții consulare de către persoane indicate la punctul 1) din prezentul articol nu privează aceste persoane de imunitățile și privilegiile care le sunt acordate în virtutea statutului lor diplomatic.

Articolul 59

Cetățenii statului de reședință și alte persoane care domiciliază în acest stat

Membrii oficiului consular, cu excepția funcționarilor consulari, membrii familiilor acestora care sunt cetățeni ai statului de reședință sau persoanele care domiciliază în acest stat, precum și membrii personalului particular, beneficiază de facilități, privilegii și imunități, în măsura în care acestea le sunt acordate de statul de reședință. Totuși, statul de reședință trebuie să-și exercite jurisdicția sa asupra acestor persoane într-un asemenea mod, încât să nu provoace obstacole în exercitarea funcțiilor de către oficiul consular.

Articolul 60

Respectarea legilor și reglementărilor statului de reședință

1. Toate persoanele cărora, potrivit prezentei Convenții, li se acordă privilegii și imunități sunt obligate, fără a aduce atingere privilegiilor și imunităților lor să respecte legile și reglementările statului de reședință și să nu se amestece în treburile interne ale acestuia.

2. Localurile consulare nu trebuie să fie folosite în scopuri incompatibile cu exercitarea funcțiilor consulare.

3. Prevederea de la punctul 2) din prezentul articol nu exclude posibilitatea amplasării cancelariilor și altor organe sau instituții în părți ale clădirii unde există spații consulare, cu condiția ca aceste spații alocate unor asemenea cancelarii să fie separate de spațiile de care se folosește oficiul consular. În această situație, cancelariile indicate nu sunt parte a spațiilor consulare, potrivit prezentei Convenții.

Capitolul III**Regimul aplicabil funcționarilor consulari onorifici
și oficiilor consulare conduse de aceștia**Articolul 61Dispoziții generale referitoare la facilitățile, privilegiile și imunitățile
funcționarilor consulari onorifici

1. Articolele 16, 18, 20, articolul 24 punctul 1), articolul 26 punctele 1), 2) și 3), articolul 29 punctul 1), articolele 35, 36, 37, 42, 43 și 44, articolul 60 punctele 2) și 3) se aplică oficiilor consulare conduse de funcționarii consulari onorifici. În afară de aceasta, facilitățile, privilegiile și imunitățile unor asemenea oficii consulare sunt reglementate de articolele 62, 63, 64 și 65.

2. Articolul 45 punctul 4), articolele 46, 47, articolul 49 punctul 4), articolul 56 și articolul 60 punctul 1) se aplică funcționarilor consulari onorifici. În afară de aceasta, facilitățile, privilegiile și imunitățile unor asemenea funcționari consulari sunt reglementate de articolele 66, 67, 68, 69 și 70.

3. Privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta Convenție nu sunt acordate membrilor familiei funcționarului consular onorific sau angajatului consular care lucrează într-un oficiu consular condus de un funcționar consular onorific.

4. Schimbul de valize consulare între două oficii consulare, conduse de funcționari consulari onorifici și care sunt situate în state diferite, nu se va efectua fără acordul respectivelor două state de reședință.

Articolul 62

Protecția localurilor consulare

Statul de reședință este obligat să ia toate măsurile necesare pentru protecția spațiilor consulare ale oficiului consular condus de un funcționar consular onorific față de orice atac ori producerea de prejudicii și pentru preîntâmpinarea oricăror tulburări a liniștii oficiului consular sau atingerea demnității oficiului consular.

Articolul 63

Scutirea de impozite a localurilor consulare

1. Localurile consulare ale unui oficiu consular condus de un funcționar consular onorific sunt scutite de orice impozite, impuneri și taxe naționale și locale, cu excepția acelor care reprezintă plata efectuării de servicii concrete.

2. Scutirea de impozite despre care se menționează la punctul 1) din prezentul articol nu se aplică acelor impuneri taxe și impozite care, potrivit legislației statului de reședință, trebuie achitate de către persoana care a încheiat un contract cu statul trimițător.

Articolul 64

Inviolabilitatea arhivei și a documentelor consulare

Arhiva consulară și documentele oficiului consular condus de un funcționar consular onorific sunt inviolabile în orice moment și indiferent de locul unde s-ar afla, cu condiția ca acestea să fie păstrate separat de alte acte oficiale și documente, inclusiv de corespondența personală a șefului oficiului consular și oricărei alte persoane care lucrează cu acesta precum și de materialele, cărțile și documentele referitoare la profesia și ocupația lor.

Articolul 65

Scutirea de taxe vamale

Statul de reședință, acționând în conformitate cu propria sa legislație permite importul și scutește de plata tuturor taxelor vamale și impozitelor, ca și a impunerilor legate de acestea (cu excepția cheltuielilor pentru păstrare, transport și alte servicii similare), următoarele bunuri, cu condiția ca acestea să fie destinate folosinței oficiale a oficiului consular condus de un funcționar consular onorific : stemele, drapele oficiale, emblemele, ștampilele și matrițele, cărțile, materialul tipărit oficial, mobilierul de cancelarie, echipamentul de cancelarie și alte bunuri similare obținute de oficiul consular din statul trimițător sau la cerințele acestuia din urmă.

Articolul 66

Procedura penală

Dacă împotriva unui funcționar consular onorific se introduce o acțiune penală, această persoană trebuie să se prezinte în fața autorităților competente. Totuși, în timpul instrumentării cauzei, acestuia trebuie să i se acorde respectul conferit de poziția sa oficială, iar cu excepția cazurilor când el este arestat sau reținut, să nu fie obstrucționat în îndeplinirea funcțiilor sale consulare. Când apare necesitate reținerii unui funcționar consular onorific, urmărirea judiciară împotriva lui trebuie să fie începută în cel mai scurt timp posibil.

Articolul 67

Protecția funcționarului consular onorific

Statul de reședință este obligat să acorde funcționarului consular onorific protecția cuvenită poziției sale oficiale.

Articolul 68

Scutirea de înregistrare pentru străini și de obținere a permisului de ședere

Funcționarul consular onorific, cu excepția celui care practică în statul de reședință o activitate profesională sau comercială, în scopul obținerii de venituri personale, este scutit de orice fel de obligații impuse de legislația statului de reședință în legătură cu înregistrarea străinilor și obținerea permisului de ședere.

Articolul 69

Scutirea fiscală

Funcționarul consular onorific este scutit de orice fel de impozite, impuneri și taxe pentru indemnizațiile și salariul pe care acesta le primește de la statul trimițător pentru exercitarea funcțiilor consulare.

Articolul 70

Scutirea de prestații personale și impuneri

Statul de reședință trebuie să scutească funcționarii consulari onorifici de orice prestații de muncă și/sau impuse de stat, indiferent de natura lor, precum și de obligațiile militare ca: rechizițiile, contribuțiile militare și încartiruirea militară.

Capitolul IV**Dispoziții finale**Articolul 71

Intrarea în vigoare și termenul de valabilitate

1. Prezenta Convenție intră în vigoare în cea de-a 30-a zi de la data primirii ultimei notificări scrise privind îndeplinirea de către Părțile Contractante a procedurilor interne necesare pentru intrarea acesteia în vigoare.

2. Fiecare Parte Contractantă poate denunța prezenta Convenție prin transmiterea pe canale diplomatice celeilalte Părți Contractante a unei notificări scrise privind o asemenea intenție. Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la expirarea termenului de 6 luni de la data primirii unei asemenea notificări.

3. De la data intrării în vigoare a prezentei Convenții în relațiile dintre Federația Rusă și România își încetează aplicarea Convenția Consulară dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Socialistă România semnată la București, la 14 martie 1972.

Semnată la _____, la data de _____ 2003, în două exemplare, fiecare în limbile română și rusă, ambele texte fiind egal autentice.

PENTRU ROMANIA

PENTRU FEDERAȚIA RUSĂ

CONVENȚIE CONSULARĂ
ÎNTRE
ROMÂNIA ȘI FEDERAȚIA RUSĂ

România și Federația Rusă, denumite în continuare Părți Contractante, năzuind să contribuie la dezvoltarea relațiilor tradiționale prietenești dintre cele două state, precum și la apărarea mai eficientă a drepturilor și intereselor cetățenilor lor și ale persoanelor juridice,

animate de dorința de a întări în continuare relațiile consulare dintre ele pe baza respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și obligațiilor internaționale asumate,

confirmând că, în ceea ce privește problemele care nu sunt stipulate în prezenta Convenție vor fi aplicate prevederile consacrate în Convenția de la Viena cu privire la relațiile consulare din 24 aprilie 1963,

au hotărât să încheie prezenta Convenție consulară și au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

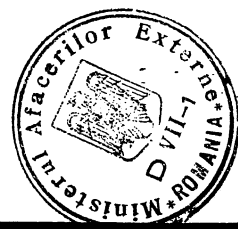
Definiții

1. În prezenta Convenție termenii indicați mai jos au următorul înțeles:

1) "Stat trimițător" înseamnă Partea Contractantă care deschide un oficiu consular în statul de reședință;

2) "Stat de reședință" înseamnă Partea Contractantă pe teritoriul căreia se deschide oficiul consular al statului trimițător;

3) "Oficiu consular" înseamnă orice consulat general, consulat, viceconsulat sau agenție consulară;

4) "Circumscripție consulară" înseamnă teritoriul atribuit oficiului consular pentru exercitarea funcțiilor consulare;

5) "Șeful oficiului consular" înseamnă persoana căreia i s-a încredințat conducerea oficiului consular;

6) "Funcționar consular" înseamnă orice persoană, inclusiv șeful oficiului consular, căreia i s-a încredințat în această calitate exercitarea funcțiilor consulare;

7) "Angajat consular" înseamnă orice persoană care îndeplinește atribuții administrative sau tehnice în cadrul oficiului consular;

8) "Membru al personalului de serviciu" înseamnă orice persoană care îndeplinește atribuții pentru deservirea oficiului consular;

9) "Membrii oficiului consular" înseamnă funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

10) "Membrii personalului consular" înseamnă funcționarii consulari (cu excepția șefului oficiului consular) precum și angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

11) "Membru al personalului particular" înseamnă persoana angajată exclusiv în serviciul particular al unui membru al oficiului consular;

12) "Membru de familie" înseamnă soția sau soțul unui membru al oficiului consular, copiii minori ai acestuia și părinții, cu condiția ca aceștia să locuiască împreună cu el și să se afle în întreținerea lui;

13) "Cetățean al statului trimitător" înseamnă persoana fizică, iar în situații aplicabile – și persoana juridică, care are cetățenia statului trimitător;

14) "Localuri consulare" înseamnă clădiri sau părți de clădiri folosite exclusiv pentru scopurile oficiului consular, precum și terenul aferent, care

deservește clădirea sau părțile de clădire respective, indiferent de dreptul de proprietate asupra acestora.

15) "Arhivele consulare" includ toate hârtiile, documente, corespondența, cărți, filme, înregistrări video și audio și registrele oficiului consular, inclusiv suporții electronici, împreună cu cifrul și coduri, cartoteci și orice instrumente accesorii destinate asigurării integrității ori păstrării acestora;

16) "Navă a statului trimițător" înseamnă orice navă, cu excepția navelor militare, care navighează sub pavilionul statului trimițător și este înregistrată în acest stat;

17) "Aeronavă a statului trimițător", înseamnă orice aparat de zbor, cu excepția aparatelor militare de zbor, înregistrat în statul trimițător și care are dreptul să poarte însemnele distinctive ale acestui stat.

2. Există două categorii de funcționari consulari, și anume: funcționari consulari de carieră și funcționari consulari onorifici.

Capitolul I

Prevederi generale privind relațiile consulare

Articolul 2

Înființarea de oficii consulare

1. Oficiul consular al statului trimițător poate fi înființat pe teritoriul statului de reședință numai cu acordul acestui stat.

2. Sediul oficiului consular, rangul și circumscripția sa consulară se stabilesc prin înțelegere între statul trimițător și statul de reședință.

3. Modificări ulterioare ale sediului oficiului consular, rangului său și circumscripției consulare pot fi efectuate de către statul trimițător numai cu acordul statului de reședință.

4. Consimțământul statului de reședință este necesar, de asemenea, în cazul în care orice consulat general sau consulat dorește să deschidă un viceconsulat sau agenție consulară într-o altă localitate în afara celei în care acesta își are sediul.

5. Consimțământul expres și prealabil al statului de reședință este necesar, de asemenea, pentru deschiderea unei cancelarii, ca parte componentă a oficiului consular existent, în afara sediului acestuia din urmă.

Articolul 3

Numirea și admiterea șefului oficiului consular

1. Până la numirea șefului oficiului consular, statul trimițător trebuie să primească, pe cale diplomatică, consimțământul prealabil al statului de reședință, față de persoana propusă, privind admiterea acesteia în calitate de șef al oficiului consular.

2. Statul de reședință nu este obligat să comunice statului trimițător motivele refuzului său în ceea ce privește numirea persoanei propuse în calitate de șef al oficiului consular.

Articolul 4

Patenta consulară

După primirea acordului statului de reședință, statul trimițător trimite prin reprezentanța sa diplomatică Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință, patenta consulară privind numirea șefului oficiului consular, care să ateste atribuțiile sale, cu indicarea numelui de familie și a prenumelui, clasei, rangului, a circumscripției consulare, în care acesta își va exercita funcțiile, ca și sediul oficiului consular.

Articolul 5

Exequaturul

1. Șeful oficiului consular poate începe exercitarea funcțiilor sale după ce statul de reședință îi va fi eliberat autorizația, denumită exequatur, în forma stabilită de statul de reședință și care se va elibera într-un timp cât mai scurt.
2. Statul de reședință care refuză acordarea exequaturului nu este obligat să comunice statului trimițător motivele refuzului său.
3. Statul de reședință poate permite șefului oficiului consular să-și îndeplinească funcțiile, în mod provizoriu, până la eliberarea exequaturului. În acest caz, toate prevederile prezentei Convenții sunt aplicabile.

Articolul 6

Exercitarea temporară a funcțiilor șefului oficiului consular

1. Dacă în virtutea oricăror împrejurări, șeful oficiului consular, nu-și poate exercita atribuțiile sale sau dacă funcția de șef al oficiului consular este temporar vacantă, statul trimițător poate acorda împuterniciri unui funcționar consular al oficiului consular respectiv sau din cadrul altui oficiu consular din statul de reședință ori unui membru al personalului diplomatic din cadrul reprezentanței sale diplomatice în acest stat pentru conducerea temporară a oficiului consular. Numele și prenumele acestei persoane vor fi comunicate, în prealabil, Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință.

2. Persoana împuternicită să conducă provizoriu oficiul consular este admisă de statul de reședință în calitate de șef al oficiului consular. Acesteia îi revin aceleași obligații și beneficiază de aceleași drepturi, privilegii și imunități, care se acordă șefului oficiului consular, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții.

3. Numirea unui membru al reprezentanței diplomatice a statului trimițător în cadrul oficiului consular, în conformitate cu punctul 1) din prezentul articol, nu aduce atingere privilegiilor și imunităților care îi sunt acordate acestuia în virtutea statutului său diplomatic.

Articolul 7

Notificarea către autoritățile circumscripției consulare

De îndată ce șeful oficiului consular a fost admis, chiar cu titlu provizoriu, să-și exercite funcțiile, statul de reședință va notifica, fără întârziere, despre aceasta autoritățile competente ale circumscripției consulare. În afară de aceasta, va asigura luarea măsurilor necesare pentru ca șeful oficiului consular să-și poată îndeplini atribuțiile în virtutea calității sale și să beneficieze de privilegiile ce decurg din prezenta Convenție.

Articolul 8

Cetățenia funcționarilor consulari

1. Funcționarii consulari de carieră pot fi numai cetățeni ai statului trimițător, care nu au domiciliul pe teritoriul statului de reședință.
2. Funcționarii consulari onorifici pot avea cetățenia statului trimițător, a statului de reședință sau a unui stat terț.

Articolul 9

Interzicerea unor activități lucrative

Funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu nu trebuie să desfășoare activități comerciale sau de altă natură aducătoare de profit, în afară de exercitarea funcțiilor consulare sau a atribuțiilor ce le revin în cadrul oficiului consular.

Articolul 10

Exercitarea de funcții consulare într-un stat terț

Statul trimițător poate, după notificarea statelor corespunzătoare, să încredințeze oficiului consular deschis în statul de reședință, exercitarea de funcții consulare într-un stat terț, dacă nu se înregistrează nici o obiecție expresă din partea oricăroră dintre aceste state.

Articolul 11

Exercitarea de funcții consulare în numele unui stat terț

După notificarea corespunzătoare a statului de reședință, oficiul consular al statului trimițător poate, dacă statul de reședință nu se opune, să exercite funcții consulare în statul de reședință în numele unui stat terț.

Articolul 12

Notificarea către statul de reședință a numirii, sosirii și plecării membrilor oficiului consular

Statul trimițător comunică în scris Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință:

a) numele, prenumele, calitatea și cetățenia oricărui membru al oficiului consular, numirea membrilor oficiului consular, sosirea acestora, plecarea definitivă sau încetarea funcțiilor lor, precum și orice alte modificări

care influențează statutul lor și care s-au produs în perioada activității lor, în cadrul oficiului consular ;

b) sosirea și plecarea definitivă a unui membru de familie a oricărui membru al oficiului consular, precum și în cazurile corespunzătoare, despre faptul că o persoană sau alta devine sau încetează de a fi un asemenea membru de familie ;

c) sosirea și plecarea definitivă a membrilor personalului particular și, în cazurile corespunzătoare, încetarea activității lor în calitate respectivă ;

d) angajarea și concedierea persoanelor care au domiciliul în statul de reședință, în calitate de membri ai oficiului consular sau membri ai personalului particular, care au dreptul la privilegii și imunități.

Articolul 13

Documentele care atestă identitatea

1. Autoritatea competentă a statului de reședință eliberează fiecărui funcționar consular un document care atestă identitatea sa și calitatea.

2. Prevederile de la punctul 1) din prezentul articol se aplică, de asemenea, și membrilor familiilor funcționarilor consulari, precum și angajaților consulari, membrilor personalului de serviciu și membrilor familiilor lor, cu condiția ca aceste persoane să nu aibă domiciliul în acest stat.

Articolul 14

Încetarea activității unui membru al oficiului consular

1. Funcțiile unui membru al oficiului consular încetează, în special:

- a) prin înștiințarea statului de reședință de către statul trimițător despre faptul că funcțiile acestuia încetează;
- b) prin anularea exequaturului;
- c) prin notificarea de către statul de reședință a statului trimițător asupra faptului că statul de reședință a încetat să-l mai considere în calitate de membru al oficiului consular.

2. Statul de reședință poate oricând să informeze statul trimițător despre faptul că orice funcționar consular devine "*persona non grata*" sau că oricare membru al personalului consular este inacceptabil. Într-o asemenea situație, statul trimițător trebuie, în mod corespunzător, să recheme această persoană sau să-i înceteze funcțiile sale în cadrul oficiului consular.

3. Dacă statul trimițător refuză să execute sau nu-și îndeplinește într-un termen rezonabil obligațiile prevăzute la punctul 2) din prezentul articol, statul de reședință poate, în mod corespunzător, să anuleze exequaturul persoanei în cauză sau să înceteze să-l mai considere ca membru al personalului consular.

4. Persoana numită în calitate de membru al oficiului consular poate fi declarată ca inacceptabilă înainte de sosirea pe teritoriul statului de reședință sau, dacă aceasta se află deja în statul de reședință, înainte ca aceasta să treacă la exercitarea atribuțiilor sale în cadrul oficiului consular. În orice situație asemănătoare, statul trimițător anulează numirea acesteia.

5. În cazurile indicate la punctele 2) și 4) din prezentul articol, statul de reședință nu este obligat să comunice statului trimițător motivele hotărârii sale.

Articolul 15

Ansamblul funcțiilor consulare

În conformitate cu prevederile prezentei Convenții, funcțiile consulare sunt:

- a) apărarea în statul de reședință a drepturilor și intereselor cetățenilor statului trimițător, precum și a drepturilor și intereselor statului trimițător în ansamblu;
- b) favorizarea dezvoltării legăturilor, comerciale, economice, culturale și științifice între statul trimițător și statul de reședință, precum și sprijinirea relațiilor de prietenie dintre ele, pe alte căi, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții;
- c) obținerea prin toate mijloacele licite de informații privind viața economică, comercială, culturală și științifică din statul de reședință și transmiterea acestora către autoritățile, persoanele fizice și juridice interesate ale statului trimițător;
- d) eliberarea, anularea, corectarea, retragerea sau reținerea pașapoartelor și altor documente de călătorie ale cetățenilor statului trimițător;
- e) eliberarea, prelungirea sau anularea vizelor sau a documentelor

corespunzătoare ale persoanelor care doresc să călătorească în statul trimițător;

f) acordarea de sprijin și asistență cetățenilor statului trimițător;

g) identificarea, cu ajutorul organelor competente ale statului de reședință, a locului de domiciliu al cetățenilor statului trimițător, când este vorba despre interesele lor patrimoniale sau de altă natură;

h) exercitarea atribuțiilor de notar, de înregistrare a actelor de stare civilă și a altor atribuții similare, precum și îndeplinirea unor funcții cu caracter administrativ, cu condiția ca, în această situație, nimic să nu contravină legislației statului de reședință;

i) legalizarea de documente;

j) ocrotirea intereselor cetățenilor statului trimițător, în caz de succesiune *mortis causa* pe teritoriul statului de reședință, în conformitate cu legislația acestuia;

k) ocrotirea, în cadrul stabilit de legislația statului de reședință, a intereselor minorilor și a altor persoane lipsite de capacitate deplină de exercițiu, care sunt cetățeni ai statului trimițător, îndeosebi când se impune instituirea asupra acestora a oricărei forme de tutelă sau curatelă;

l) asigurarea reprezentării adecvate, cu respectarea practicii și regulilor admise în statul de reședință, a cetățenilor statului trimițător, în fața instanțelor judiciare sau a altor organe competente ale statului de reședință, în scopul obținerii, în conformitate cu legislația statului de reședință, a hotărârilor privind măsurile provizorii de apărare a drepturilor și intereselor acestor cetățeni, dacă, din motive de absență sau din alte cauze,

cetățenii statului trimițător nu-și pot exercita în termen apărarea drepturilor și intereselor lor;

m) transmiterea documentelor judiciare și extrajudiciare sau îndeplinirea de comisii rogatorii pentru instanțele statului trimițător, în conformitate cu tratatele internaționale în vigoare la care Părțile Contractante sunt membre sau, în lipsa acestora, sub orice altă formă care nu contravine legislației statului de reședință;

n) exercitarea drepturilor de supraveghere și inspecție, prevăzute de legislația statului trimițător, asupra navelor și aeronavelor statului trimițător, precum și asupra echipajelor acestora;

o) acordarea de ajutor navelor și aeronavelor indicate la litera n) din prezentul articol, ca și echipajelor acestora, preluarea de declarații referitoare la navigația vaselor, vizarea și certificarea documentelor de navigație și, fără a aduce atingere drepturilor autorităților statului de reședință, cercetarea oricăror evenimente petrecute în timpul deplasării, precum și acordarea de sprijin în reglementarea oricărui fel de divergențe dintre căpitan și alți membri ai echipajului, în măsura în care aceasta se prevede în legislația statului trimițător;

p) exercitarea oricăror altor funcții încredințate oficiului consular de către statul trimițător, care nu sunt interzise de legislația statului de reședință sau față de îndeplinirea cărora statul de reședință nu are obiecțiuni sau care sunt prevăzute de tratatele internaționale la care sunt membre Părțile Contractante .

Articolul 16

Comunicarea și contactele cu cetățenii statului trimițător

1. Funcționarul consular are dreptul de a se întâlni și comunica liber cu orice cetățean al statului trimițător, de a-l îndruma și a-i acorda orice sprijin, inclusiv de a lua măsuri pentru a-i asigura asistență juridică, în caz de necesitate. Statul de reședință nu va limita în nici un mod comunicarea cetățeanului statului trimițător cu funcționarul consular și accesul acestuia în sediul oficiului consular.

2. Autoritățile competente ale statului de reședință, în orice împrejurare, și în măsura în care este posibil, vor favoriza contactul funcționarilor consulari cu cetățenii statului trimițător aflați pe teritoriul statului de reședință, precum și căutarea cetățenilor dispăruți ai statului pe care îl reprezintă. În caz de catastrofe și alte evenimente grave autoritățile competente ale statului de reședință sprijină funcționarii consulari în luarea măsurilor de ajutorare a cetățenilor statului trimițător.

Articolul 17

Exercitarea funcțiilor consulare

1. Funcționarul consular are dreptul să exercite funcțiile consulare indicate în prezenta Convenție, precum și alte funcții consulare încredințate de statul trimițător, dacă acestea nu contravin legislației statului de reședință sau față de exercitarea căroră statul de reședință nu are obiecțiuni.

2. Funcționarul consular are dreptul să-și exercite funcțiile sale numai

în limitele circumscripției consulare. În afara cadrului acesteia funcționarul consular poate să-și exercite funcțiile numai cu acordul statului de reședință, în fiecare caz concret.

Articolul 18

Comunicarea cu autoritățile statului de reședință

În exercitarea funcțiilor lor, funcționarii consulari se pot adresa în scris sau verbal:

- a) autorităților locale competente din cadrul circumscripției lor consulare;
- b) autorităților centrale competente ale statului de reședință, în măsura în care aceasta este permisă de legislația statului de reședință ori de înțelegerile internaționale la care sunt membre Părțile Contractante.

Articolul 19

Reprezentarea în fața autorităților statului de reședință

1. Funcționarul consular are dreptul ca, în conformitate cu legislația statului de reședință, să ia măsuri pentru asigurarea reprezentării corespunzătoare a cetățenilor statului trimitător în fața justiției și a organelor puterii statului de reședință, dacă aceștia, din cauza absenței sau a altor motive obiective nu sunt în măsură să-și apere în termen drepturile și interesele lor.

2. Funcționarul consular poate, de asemenea, propune justiției sau altui

organ al Puterii amânarea examinării cauzei referitoare la cetățeanul statului trimițător, atâta timp cât nu va fi informat și nu va avea posibilitatea reală de a se prezenta personal sau de a fi reprezentat.

3. Reprezentarea prevăzută la punctul 1) al prezentului articol încetează când persoanele reprezentate își vor numi împuterniciții lor, sau își vor suma apărarea drepturilor și intereselor lor sau renunță la reprezentarea intereselor lor de către funcționarul consular.

Articolul 20

Protecția intereselor și acordarea de asistență cetățenilor statului trimițător în caz de arestare și dezbatere judecătorească

1. Dacă oricare cetățean al statului trimițător este arestat pe teritoriul circumscripției consulare, autoritățile competente ale statului de reședință, în termen de nu mai mult de 3 zile lucrătoare de la data arestării, vor înștiința despre aceasta oficiul consular al statului trimițător. Comunicarea trebuie să cuprindă : numele și prenumele complet al celui reținut, cauza reținerii, locul și data, precum și adresa persoanei oficiale care a dispus sau a aprobat această hotărâre.

2. Orice comunicare adresată oficiului consular, de către cetățeanul statului trimițător, aflat sub arest, se transmite neîntârziat acestui oficiu consular, de către organele statului de reședință.

3. Funcționarul consular are dreptul să-l viziteze, periodic, pe cetățeanul statului trimițător aflat sub arest, nu mai târziu de 4 zile de la data

arestării, pentru a discuta cu el și a lua măsuri în scopul asigurării reprezentării judiciare.

4. Funcționarul consular se abține de la luarea oricăror măsuri în numele cetățeanului statului trimițător, aflat sub arest, dacă acesta refuză în mod direct, în prezența sa, luarea unor asemenea măsuri.

5. Autoritățile statului de reședință îi informează pe cetățenii statului trimițător aflați sub urmărire penală sau în faza de dezbatere judecătorească asupra drepturilor lor, în conformitate cu prevederile prezentului articol. Despre această procedură se întocmește un înscris corespunzător, care se depune la dosarul cauzei.

6. Referirea la persoana aflată în stare de arest, din prezentul articol, include persoana aflată sub pază, arestată sau supusă oricărei alte forme de limitare a libertății personale, inclusiv persoana aflată în stare de arest preventiv, în așteptarea dezbaterii judecătorești sau care își execută pedeapsa într-o închisoare, pe teritoriul statului de reședință.

7. Drepturile conferite de prezentul articol se realizează în conformitate cu legislația statului de reședință, cu condiția ca legile și reglementările menționate să nu anuleze aceste drepturi și ca aceste legi și reglementări să contribuie la deplina realizare a scopurilor pentru care sunt destinate aceste drepturi.

Articolul 21

Înregistrarea cetățenilor statului trimițător

1. Funcționarul consular are dreptul să efectueze înregistrarea cetățenilor statului trimițător aflați în circumscripția consulară.

2. Înregistrarea făcută de funcționarul consular nu-i scutește pe acești cetățeni de obligația respectării legislației statului de reședință în ceea ce privește regimul de ședere pentru străini.

Articolul 22

Funcții în materie de stare civilă

1. Funcționarul consular are dreptul:

a) să înregistreze nașterea și decesul cetățenilor statului trimițător, să primească ori să obțină comunicările și documentele corespunzătoare;

b) să officieze și să înregistreze încheierea de căsătorii, să înregistreze desfacerea acestora, în conformitate cu legislația statului trimițător, cu condiția ca ambele persoane să fie cetățeni ai acestuia;

c) să obțină de la autoritățile statului de reședință comunicări, copii sau extrase din documentele referitoare la starea civilă a cetățenilor statului trimițător.

2. Prevederile subpunctelor a) și b) de la punctul 1) din prezentul articol nu scutesc persoanele interesate de obligația de a respecta formalitățile cerute de legislația statului de reședință.

Articolul 23

Funcții în materie de cetățenie și colaborarea cu statul de reședință

1. Funcționarul consular are dreptul să primească declarații, precum și să obțină, să elibereze sau să înmâneze documente referitoare la probleme de cetățenie, în conformitate cu legislația statului trimițător.

2. Funcționarul consular, la solicitarea autorităților competente ale statului de reședință, acordă sprijin pentru clarificarea cetățeniei persoanelor care nu posedă documente de identitate, și care, potrivit supozițiilor acestor autorități, sunt cetățeni ai statului trimițător. La confirmarea cetățeniei statului trimițător, funcționarul consular le va elibera acestora, fără întârziere, un document de identitate.

Articolul 24

Funcții în materie de tutelă și curatelă

1. Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa neîntârziat oficiul consular despre orice situație care impune instituirea tutelei ori curatelei asupra minorilor ori altor persoane lipsite de capacitate deplină de exercițiu și care au cetățenia statului trimițător.

2. Funcționarul consular are dreptul să primească solicitări referitoare la apărarea drepturilor și intereselor minorilor sau altor persoane lipsite de capacitate deplină de exercițiu și care sunt cetățeni ai statului trimițător; să întreprindă, în caz de necesitate, demersuri în vederea instituirii asupra lor a tutelei ori a curatelei, în conformitate cu legislația statului de reședință și a

prevederilor acordurilor internaționale, la care sunt membre Părțile Contractante ; să propună autorităților competente ale statului de reședință candidaturi de persoane pentru exercitarea funcțiilor de tutelă ori curatelă, și să exercite controlul asupra îndeplinirii acestor funcții.

3. Funcționarul consular are dreptul să se adreseze autorităților competente ale statului de reședință cu solicitarea de a acorda posibilitatea înapoierii acestor cetățeni în statul trimițător.

Articolul 25

Funcții notariale

1. Funcționarul consular are dreptul, dacă acest drept este în concordanță cu legislația statului trimițător și dacă nu contravine legislației statului de reședință, să exercite următoarele activități în cadrul oficiului consular:

- a) să autentifice acte (tranzacții, contracte, testamente, procuri și altele), în afara contractelor privind înstrăinarea bunurilor imobile, situate pe teritoriul statului trimițător;
- b) să ia măsuri în vederea conservării bunurilor succesoriale;
- c) să elibereze certificate privind dreptul la moștenire;
- d) să elibereze certificate de cutumă privind dreptul de proprietate asupra cotei părți din bunurile comune ale soților;
- e) să certifice autenticitatea documentelor înscrisurilor și copiilor acestora;
- f) să certifice autenticitatea semnăturilor de pe documente;

- g) să certifice autenticitatea traducerii documentelor dintr-o limbă în alta, la solicitarea cetățenilor statului trimițător;
- h) să ateste faptul existenței în viață a unui cetățean;
- i) să ateste faptul existenței unui cetățean într-un anumit loc;
- j) să ateste identitatea unui cetățean cu persoana din fotografie;
- k) să certifice data prezentării de documente;
- l) să primească în depozit sume de bani și hârtii de valoare;
- m) să investească cu formulă executorie;
- n) să primească documente spre păstrare;
- o) să conserve probe;
- p) să înregistreze proteste de mare ;
- q) să îndeplinească alte activități notariale prevăzute de legislația statului trimițător.

2. Documentele enumerate la punctul 1) din prezentul articol au aceeași putere juridică precum documentele redactate, certificate sau traduse de autoritățile statului de reședință.

Articolul 26

Funcții în materie de succesiuni

1. Autoritățile competente ale statului de reședință vor înștiința neîntârziat funcționarul consular despre decesul, pe teritoriul circumscripției sale consulare, al unei persoane cunoscută acestor autorități ca fiind cetățean al statului trimițător ; de asemenea, vor informa funcționarul consular despre existența bunurilor succesoriale, testamentului precum și despre faptul că

anumită persoană, aflată sau reprezentată pe teritoriul statului de reședință a fost împuternicită cu administrarea acestor bunuri.

2. Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa neîntârziat funcționarul consular despre bunurile succesoriale rămase pe teritoriul statului de reședință, în cazul în care succesorul ori cel care refuză moștenirea este statul trimițător, o persoană juridică sau fizică cunoscută acestor autorități ca cetățean al statului trimițător. Aceasta se referă și la cazurile când autoritățile competente ale statului de reședință vor avea cunoștință despre deschiderea unei succesiuni în favoarea unui cetățean al statului trimițător pe teritoriul unui stat terț.

3. Dacă funcționarul consular află primul despre decesul unui cetățean al statului trimițător pe teritoriul statului de reședință sau despre existența pe teritoriul statului de reședință a unor bunuri succesoriale rămase în urma decesului unui cetățean al statului trimițător, acesta informează despre cele de mai sus autoritățile competente ale statului de reședință.

4. În ceea ce privește aspectele bunurilor succesoriale indicate la punctele 1), 2) și 3) din prezentul articol, precum și în măsura în care legislația statului de reședință permite, funcționarul consular are dreptul :

a) să solicite statului de reședință să ia măsuri ori să întreprindă personal demersuri pentru asigurarea protejării, conservării și destinației acestor bunuri succesoriale ;

b) în mod direct sau prin reprezentantul său ori în oricare alt mod, să participe la luarea măsurilor despre care se arată la subpunctul a) al prezentului punct;

c) să asigure reprezentarea cetățeanului statului trimițător care are

interes legitim în această succesiune, dar care nu este prezent în statul de reședință și nu are un reprezentant al său în acest stat ;

5. În cazul în care, în conformitate cu subpunctul c) al punctului 4) din prezentul articol se întreprind măsuri pentru asigurarea reprezentării, această reprezentare are valabilitate până în momentul când persoanele reprezentate în acest mod își numesc reprezentanții lor proprii sau preiau asupra lor apărarea drepturilor și intereselor lor.

6. Dacă un cetățean al statului trimițător decedează în timp ce se află temporar pe teritoriul statului de reședință, neavând domiciliul în acest stat, funcționarul consular, ținând cont de legislația statului trimițător, poate intra temporar în posesie și să dispună de documentele, banii și alte bunuri personale ale decedatului, cu condiția ca pe teritoriul statului de reședință să nu existe o persoană care să aibă dreptul să pretindă asemenea documente, bani sau bunuri personale. Drepturile de posesiune provizorie se transferă, în conformitate cu legislația statului de reședință, persoanei numite în mod corespunzător de testamentar ori altei persoane împuternicite.

7. După îndeplinirea procedurilor referitoare la succesiune, statul trimițător și statul de reședință colaborează la transferul succesiunii :

a) prin eliberarea autorizației de import și export al bunurilor ce fac parte din masa succesorală, în cazul în care importul și exportul acelor bunuri nu este expres interzis de legislația statelor de la care este necesar să fie eliberată autorizația de import sau export.

b) prin eliberarea autorizației, în scopul valorificării oricărei părți din masa succesorală, care nu se poate exporta în conformitate cu prevederile subpunctului a) al punctului 7 din prezentul articol;

c) prin eliberarea autorizației pentru transferul sumelor nete rezultate dintr-o asemenea valorificare, după deducerea onorariilor, impozitelor și taxelor către moștenitor sau cel care a renunțat la succesiune, în statul său de domiciliu, în orice valută liber convertibilă.

8. Funcționarul consular poate, în numele cetățeanului statului trimițător, dacă un asemenea cetățean nu se află pe teritoriul statului de reședință, să obțină de la autoritățile competente ale statului de reședință sau de la persoane particulare, bani ori alte proprietăți asupra cărora cetățeanul în cauză are dreptul, ca urmare a decesului oricărei persoane, inclusiv masa succesorală, vărsăminte efectuate în conformitate cu legislația privind acordarea de compensații în cazuri de accidente, precum și despăgubiri în baza polițelor de asigurare de viață.

Articolul 27

Acordarea de asistență navelor

1. Funcționarul consular are dreptul să acorde sprijin și asistență navei statului trimițător, aflată în port sau în apele interioare ori în marea teritorială a statului de reședință.

2. Funcționarul consular are dreptul să se întâlnească și să ia legătura cu căpitanul și alți membri ai echipajului navei, pe navă și în orice loc, în conformitate cu legislația statului de reședință.

3. Funcționarul consular poate să se adreseze autorităților competente ale statului de reședință și să solicite concursul acestora în exercitarea funcțiilor sale, în toate problemele referitoare la nava statului trimițător, precum și în legătură cu căpitanul, alți membri ai echipajului și încărcătura.

Articolul 28

Acordarea de asistență căpitanului și altor membri ai echipajului navei

1. În măsura în care aceasta corespunde legislației statului trimițător și nu contravine legislației statului de reședință, funcționarul consular are dreptul:

a) să faciliteze accesul navei statului trimițător în marea teritorială, în apele interioare ale statului de reședință, precum și să acorde sprijin în legătură cu sosirea, plecarea navei și staționarea acesteia în port;

b) să cerceteze orice evenimente care s-au petrecut la bordul navei statului trimițător în timpul deplasării ori în timpul staționării navei în porturi, să interogheze căpitanul sau pe oricare alt membru al echipajului, să controleze toate documentele navei, să primească informații referitoare la deplasarea și la punctele de destinație ale navei;

c) să contribuie la soluționarea litigiilor de orice natură dintre căpitan și oricare alt membru al echipajului, inclusiv diferendele legate de salariu și contractele de muncă, în conformitate cu legislația statului trimițător;

d) să contribuie la acordarea asistenței medicale necesare căpitanului, altor membri ai echipajului și pasagerilor navei, precum și să întreprindă demersuri privind întoarcerea lor în statul trimițător;

e) să obțină, să redacteze, să certifice ori să prelungească valabilitatea oricărei declarații ori altui document prevăzut de legile și reglementările statului trimițător în legătură cu nava statului trimițător sau cu încărcătura acesteia;

f) în conformitate cu legislația statului trimițător, să elibereze

certificate provizorii privind dreptul de navigație sub pavilionul statului trimițător, în cazul achiziționării navei peste graniță;

g) să întreprindă alte măsuri pentru aplicarea legilor și reglementărilor statului trimițător privind navele acestuia.

2. Funcționarul consular are dreptul, în conformitate cu legile și reglementările statului de reședință, să însoțească pe căpitan sau pe oricare alt membru al echipajului în fața instanței sau la alte autorități ale statului de reședință, pentru a le acorda sprijin.

Articolul 29

Asistența în caz de avarie a navelor

1. În cazul în care o navă a statului trimițător naufragiază, eșuează ori suferă orice altă avarie pe teritoriul statului de reședință, autoritățile competente ale statului de reședință vor informa despre aceasta, în cel mai scurt timp, funcționarul consular și îi vor comunica măsurile întreprinse pentru salvarea pasagerilor, echipajului navei și a încărcăturii acesteia.

2. Funcționarul consular poate să acorde ajutor navei statului trimițător, membrilor echipajului acesteia și pasagerilor navei, care sunt cetățeni ai statului trimițător, ori să solicite statului de reședință să acorde un asemenea ajutor.

3. În caz de avarie a unei nave a statului trimițător, autoritățile competente ale statului de reședință vor lua măsurile necesare pentru salvarea navei, a echipajului, a încărcăturii, a bunurilor aflate la bord și vor contribui la prevenirea eventualelor dezordini pe navă.

4. Dacă proprietarul navei statului trimițător, căpitanul ori o altă persoană împuternicită nu poate acționa pentru luarea măsurilor necesare în scopul asigurării protecției și salvării navei sau a încărcăturii acesteia, ori pentru a dispune de acestea, funcționarul consular al statului trimițător, în numele proprietarului va întreprinde asemenea măsuri, pe care le-ar fi luat proprietarul navei sau încărcăturii, într-un astfel de caz sau se va adresa statului de reședință cu solicitarea de a lua asemenea măsuri.

5. Prevederile punctelor 1), 2) și 4) din prezentul articol se aplică și în cazul obiectelor care aparțin unui cetățean al statului trimițător sau al unui stat terț, care au fost găsite la țărm sau în apele statului de reședință, ori au fost aduse într-un port al statului de reședință.

6. Autoritățile competente ale statului de reședință vor acorda tot sprijinul posibil funcționarului consular în luarea măsurilor legate de salvarea navei statului trimițător.

Articolul 30

Apărarea intereselor în cazul efectuării de cercetări la bordul navelor

1. Dacă instanțele judecătorești sau alte organe competente ale statului de reședință intenționează să adopte măsuri coercitive ori să efectueze cercetări la bordul navei statului trimițător aflate în apele interioare sau în marea teritorială, funcționarul consular trebuie să fie informat, în prealabil, despre aceasta de către autoritățile competente ale statului de reședință, cu scopul ca acesta să aibă posibilitatea de a fi prezent la luarea unor asemenea măsuri.

În cazul în care funcționarul consular sau reprezentantul său nu va fi prezent la luarea unor asemenea măsuri, autoritățile competente ale statului de reședință, îi vor prezenta, la cererea acestuia, informații privind cele petrecute.

În cazul în care caracterul urgent al măsurilor care se impun a fi luate nu permite trimiterea cu anticipație a unei înștiințări funcționarului consular, autoritățile competente ale statului de reședință vor informa funcționarul consular în formă scrisă, despre măsurile luate, chiar în condițiile absenței unei asemenea solicitări din partea acestuia.

2. Prevederile punctului 1) al prezentului articol se aplică, de asemenea, în cazul în care autoritățile competente ale statului de reședință îl invită pe căpitanul navei sau pe oricare alt membru al echipajului statului trimițător să depună mărturie pe țărm, în legătură cu problemele privind nava.

3. Cu excepția acelor cazuri în care aceasta se realizează la solicitarea sau cu acordul funcționarului consular ori căpitanului navei navei statului trimițător, autoritățile judecătorești sau alte organe competente ale statului de reședință nu se implică, la bordul navei statului trimițător, în problemele legate de relațiile reciproce dintre membrii echipajului, raporturile de muncă, disciplina la bordul navei, altor măsuri cu caracter intern, care au legătură cu nava, cu condiția ca în această situație să nu fie încălcate legile și reglementările privind asigurarea ordinii și securității din statul de reședință.

4. Prevederile prezentului articol nu se aplică, totuși, în cazul unor măsuri obișnuite legate de controlul vamal, sanitar, de imigrație, al pașapoartelor sau în cazul altor măsuri aplicate de autoritățile competente ale statului de reședință la solicitarea sau cu acordul căpitanului navei.

Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor Parților Contractante ce decurg din acordurile internaționale la care ambele sunt părți.

Articolul 31

Funcții în caz de deces la bordul navei

În caz de deces sau de dispariție de la bordul navei statului trimițător a căpitanului ori a altui membru al echipajului navei care nu sunt cetățeni ai statului de reședință, funcționarul consular are dreptul să întocmească inventarul tuturor bunurilor de valoare și obiectelor lăsate la bord de către victime și va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor enumerate mai sus.

Articolul 32

Funcții referitoare la aeronavele civile

Prevederile articolelor 27-31 din prezenta Convenție se aplică, în mod corespunzător, și față de aeronavele civile, în măsura în care acestea nu contravin altor înțelegeri în vigoare între cele două state sau oricărei convenții internaționale privind aviația civilă, la care Părțile Contractante sunt părți.

Articolul 33

Funcții privind efectuarea de alegeri și referendumuri

1. Funcționarul consular are dreptul să îndeplinească procedurile privind participarea cetățenilor statului trimițător la alegeri și referendumuri în statul trimițător.

2. În cazul în care, la efectuarea referendumurilor sau alegerilor pentru organele puterii de stat ale statului trimițător în localurile oficiului consular, se constituie secția de votare pentru organizarea votării de către cetățenii statului trimițător, funcționarul consular informează în mod oficial despre aceasta autoritățile circumscripției consulare.

Secții de votare suplimentare în afara localurilor oficiului consular se constituie numai cu acordul autorităților din cadrul circumscripției consulare.

Articolul 34

Exercitarea altor funcții consulare

Funcționarul consular poate îndeplini orice alte funcții consulare, neindicate în prezenta Convenție, ce i-au fost încredințate de statul trimițător, cu condiția ca statul de reședință să permită exercitarea sau să nu aibă obiecțiuni față de îndeplinirea acestora.

Capitolul II

Facilități, privilegii și imunități privind oficiile consulare, funcționarii consulari de carieră și alți membri ai unui oficiu consular

Articolul 35

Obligațiile statului de reședință privind acordarea de facilități, privilegii și imunități oficiului consular și personalului acestuia

1. Statul de reședință asigură condițiile necesare pentru activitatea normală a oficiului consular și ia măsuri corespunzătoare pentru ca membrii oficiului consular să-și poată exercita funcțiile lor și să beneficieze de privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta Convenție.

2. Statul de reședință este obligat să trateze pe membrii oficiului consular și pe membrii de familie ai acestora cu respectul cuvenit și să întreprindă toate măsurile ce se impun pentru prevenirea oricăror atentate la persoana lor, la libertatea sau demnitatea lor.

Articolul 36

Folosirea drapelului de stat și a stemei

1. Statul trimițător are dreptul să folosească drapelul și stema sa de stat în statul de reședință, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

2. Drapelul de stat al statului trimițător poate fi arborat pe sediul ocupat de oficiul consular, precum și pe reședința șefului oficiului consular.

Șeful oficiului consular poate arbora drapelul statului trimițător pe

mijloacele sale de transport, când se deplasează pentru exercitarea obligațiilor sale de serviciu.

3. Emblema consulară prevăzută cu stema statului trimițător și denumirea oficiului consular, în limba oficială a statului trimițător și în limba oficială a statului de reședință, poate fi aplicată pe partea exterioară a clădirii în care este situat oficiul consular și reședința șefului oficiului consular.

4. În exercitarea drepturilor acordate de prezentul articol vor fi luate în considerare legile, reglementările și obiceiurile statului de reședință.

Articolul 37

Dobândirea de localuri și locuințe consulare

1. Statul trimițător are dreptul ca, în nume propriu sau prin intermediul oricărei persoane fizice sau juridice, împuternicită de acesta, în conformitate cu legislația statului de reședință și cu acordul acestuia, să achiziționeze sau să dobândească în proprietate, sub orice altă formă :

a) clădiri sau părți de clădiri destinate localurilor consulare, reședinței șefului oficiului consular, precum și spații de locuit sau părți de localuri pentru oricare membru al oficiului consular;

b) parcele de teren pentru construcția de localuri consulare sau locuințe pentru membrii oficiului consular, ori părți ale acestor clădiri.

2. În conformitate cu condițiile menționate la punctul 1) din prezentul articol, statul trimițător poate, de asemenea, să modernizeze asemenea spații și locuințe consulare sau parcele de teren.

3. Statul de reședință, în caz de nevoie, acordă sprijinul necesar și

asistență statului trimițător, în exercitarea drepturilor indicate la punctele 1) și 2) din prezentul articol.

4. Prevederile prezentului articol nu scutesc statul trimițător de obligația respectării legilor și reglementărilor statului de reședință în domeniul construcțiilor și sistematizării urbane, aplicabile în zona unde sunt situate asemenea parcele de teren, clădiri sau părți ale acestora.

Articolul 38

Inviolabilitatea localurilor consulare

1. Localurile consulare sunt inviolabile. Autoritățile statului de reședință nu pot pătrunde în localurile consulare, în părți de localuri care sunt folosite exclusiv pentru nevoile oficiului consular sau pe terenuri aferente localurilor consulare, fără acordul șefului oficiului consular, al șefului reprezentanței diplomatice a statului trimițător sau a persoanei desemnate de către unul dintre aceștia. Cu toate acestea, acordul șefului oficiului consular poate fi presupus în caz de incendiu sau altă calamitate naturală, care impune măsuri neîntârziate de apărare.

2. Statul de reședință trebuie să ia măsurile necesare pentru asigurarea protecției localurilor consulare și prevenirea posibilității pătrunderii cu violență în localurile consulare sau producerii de deteriorări ale acestora, ca și oricărei acțiuni care să tulbure liniștea sau să prejudicieze demnitatea oficiului consular.

3. Localurile consulare, mobilierul lor, bunurile oficiului consular, precum și mijloacele sale de transport se bucură de imunitate și nu pot face

obiectul vreunei forme de rechiziție în scopuri de apărare națională sau pentru necesități de utilitate publică ale statului de reședință. În cazul necesității înstrăinării localurilor pentru scopurile indicate mai sus se vor lua toate măsurile posibile pentru a evita imposibilitatea îndeplinirii funcțiilor consulare și se va achita, fără întârziere, statului trimițător o compensație corespunzătoare și efectivă.

Articolul 39

Inviolabilitatea arhivei consulare

Arhiva consulară este inviolabilă în orice moment și indiferent de locul unde s-ar afla aceasta.

Articolul 40

Protecția localurilor consulare și a arhivei, precum și a intereselor statului trimițător în circumstanțe excepționale

1. În cazul ruperii relațiilor consulare dintre Părțile Contractante:

- a) statul de reședință trebuie, chiar în caz de conflict armat, să respecte și să protejeze localurile consulare, precum și bunurile oficiului consular și arhiva consulară;
- b) statul trimițător poate încredința protecția localurilor consulare, a bunurilor situate în acestea și arhiva consulară, unui stat terț, acceptabil pentru statul de reședință;
- c) statul trimițător poate încredința apărarea intereselor sale și a

intereselor cetățenilor săi unui stat terț, acceptabil pentru statul de reședință.

2. În cazul închiderii temporare sau definitive a oficiului consular se aplică prevederile subpunctului a) de la punctul 1) din prezentul articol. În plus de aceasta:

a) dacă statul trimițător nu are, în statul de reședință, reprezentanță diplomatică, însă are pe teritoriul acestui stat un alt oficiu consular, îi poate încredința acestui oficiu consular protecția sediului oficiului consular închis împreună cu bunurile situate în acesta și cu arhiva consulară, și - cu acordul statului de reședință - exercitarea funcțiilor consulare în circumscripția acestui oficiu consular;

b) dacă statul trimițător nu are în statul de reședință nici reprezentanță diplomatică nici un alt oficiu consular, se aplică prevederile subpunctelor b) și c) ale punctului 1) din prezentul articol.

Articolul 41

Scutirea statului trimițător de impozite și taxe

1. Statul trimițător este scutit în statul de reședință de orice impozite și taxe, naționale sau locale, asupra:

a) parcelelor de teren, clădirilor sau părților de clădiri, care sunt proprietatea sau sunt închiriate de statul trimițător sau în numele acestuia și care se utilizează în scopuri consulare sau ca spații de locuit pentru membrii oficiului consular;

b) tranzacțiilor legate de dobândirea de proprietăți imobiliare, dacă statul trimițător le achiziționează exclusiv pentru scopuri consulare;

c) oricăror bunuri mobile, inclusiv mijloacele de transport, care sunt în proprietatea, posesia sau folosința sa și se utilizează de statul trimițător în scopurile oficiului consular.

2. Prevederile punctului 1) din prezentul articol nu se referă la plățile pentru prestările de servicii concrete.

3. Excepțiile fiscale prevăzute la punctul 1) din prezentul articol nu se extind asupra acelor impuneri, taxe și impozite care, potrivit legislației statului de reședință, se aplică persoanelor care au încheiat contracte cu statul trimițător sau cu persoana care acționează în numele acestuia și obiectelor arendate sau închiriate în acele cazuri când, potrivit legislației statului de reședință, impunerile, taxele și impozitele nu sunt percepute de la chiriaș sau de la cel care ia în arendă.

Articolul 42

Libertatea de comunicare

1. Statul de reședință trebuie să permită și să protejeze libertatea de comunicare a oficiului consular în toate scopurile oficiale. În comunicarea cu guvernul, cu reprezentanțele diplomatice și alte oficii consulare ale statului trimițător, indiferent unde ar fi situate acestea, oficiul consular poate beneficia de toate mijloacele adecvate, inclusiv curierii diplomatici și consulari, valizele diplomatice și consulare și mesajele codificate sau cifrate.

Totuși, instalarea unui post radio emițător și utilizarea acestuia de către oficiul consular poate fi efectuată numai cu acordul statului de reședință.

2. Corespondența oficială a oficiului consular este inviolabilă.

Prin corespondență oficială se înțelege întreaga corespondență

referitoare la oficiul consular și funcțiile sale.

3. Toate coletele ce compun valiza consulară trebuie să fie prevăzute cu semne exterioare vizibile, care să indice caracterul lor și pot conține numai corespondență oficială și documente ori bunuri destinate exclusiv pentru utilizarea oficială.

4. Valiza diplomatică consulară nu poate să fie deschisă și nici reținută.

Totuși, în acele cazuri în care, autoritățile competente ale statului de reședință au temeri serioase să presupună că valiza conține alte bunuri, în afara corespondenței, documentelor ori bunurilor enumerate la punctul 3) din prezentul articol, acestea pot cere ca valiza să fie deschisă în prezența lor și a reprezentantului împuternicit al statului trimițător.

În acest caz, dacă autoritățile statului trimițător refuză să îndeplinească această cerință, valiza se înapoiază la locul de expediere.

5. Curierul consular trebuie să poarte un document oficial care să ateste statutul său și numărul coletelor ce compun valiza consulară. Cu excepția cazurilor când există acordul statului de reședință, curierul consular nu poate fi nici cetățean al acestuia și nici persoană cu domiciliul în statul de reședință, dacă nu este cetățean al statului trimițător.

În exercitarea funcțiilor sale curierul consular trebuie să se afle sub protecția statului de reședință. El beneficiază de inviolabilitate personală și nu va fi supus nici arestării, nici reținerii, sub orice formă.

6. Statul trimițător, reprezentanța sa diplomatică și oficiile consulare pot numi curieri consulari *ad hoc*. În asemenea cazuri, imunitățile prevăzute la punctul 5) din prezentul articol, încetează în momentul depunerii

destinație, de către acest curier, a valizei consulare ce i-a fost încredințată.

7. Valiza consulară poate fi încredințată căpitanului navei sau comandantului aeronavei, care se îndreaptă spre un port sau aeroport în care este permis accesul. El trebuie să poarte un document oficial, care indică numărul de colete care compun valiza consulară, însă nu este considerat curier consular. De comun acord cu autoritățile locale, oficiul consular poate să trimită pe unul dintre membrii săi să preia valiza consulară în mod direct și neîngrădit de la căpitanul navei sau comandantul aeronavei.

Articolul 43

Libertatea de deplasare

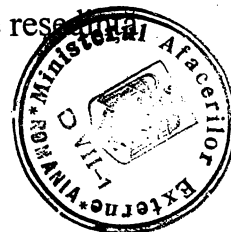
În măsura în care aceasta nu contravine legilor și reglementărilor statului de reședință, referitoare la zonele în care accesul este interzis sau limitat pentru considerente de siguranță națională, membrilor oficiului consular și membrilor lor de familie li se va permite să se deplaseze liber pe teritoriul statului de reședință.

Articolul 44

Taxe consulare

1. Oficiul consular poate percepe, pe teritoriul statului de reședință, taxe consulare, în conformitate cu legile și reglementările statului trimițător.

2. Sumele încasate în conformitate cu punctul 1) din prezentul articol sunt scutite de orice fel de impozite, taxe și impuneri în statul de reședință.

3. Statul de reședință permite oficiului consular să depună sumele încasate în acest mod în contul său bancar oficial și să le transfere în statul trimițător în orice fel de valută liber convertibilă.

Articolul 45

Inviolabilitatea personală a funcționarilor consulari

1. Funcționarii consulari nu vor fi supuși arestării sau reținerii preventive decât în baza unei hotărâri pronunțate de o instanță de judecată competentă, în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave.

2. Cu excepția cazului prevăzut la punctul 1) din prezentul articol, funcționarii consulari nu pot fi încarcerați sau supuși vreunei alte forme de limitare a libertății lor personale, decât în baza unei hotărâri judecătorești definitive.

3. În cazul în care împotriva unui funcționar consular se instituie o procedură penală, acesta este obligat să se prezinte în fața instanțelor judecătorești competente. Totuși, procedura va fi desfășurată cu respectul cuvenit funcționarului consular, în virtutea poziției sale oficiale și, cu excepția cazului prevăzut la punctul 1) din prezentul articol, în asemenea mod încât să nu stânjenească exercitarea funcțiilor consulare. Atunci când, în împrejurările menționate la punctul 1) din prezentul articol a devenit necesar ca funcționarul consular să fie reținut, procedura de urmărire penală îndreptată împotriva lui trebuie să fie îndeplinită în termenul cel mai scurt posibil.

4. În cazul arestării sau reținerii preventive a unui funcționar consular

sau în cazul începerii unei proceduri penale împotriva sa, statul de reședință va informa fără întârziere misiunea diplomatică sau oficiul consular al cărui membru este acesta.

Articolul 46

Imunitatea de jurisdicție

1. Funcționarii consulari și angajații consulari nu pot fi chemați în fața autorităților judiciare și administrative ale statului de reședință pentru actele îndeplinite în exercitarea funcțiilor consulare.

2. Totuși, prevederile punctului 1) din prezentul articol nu se aplică în cazul unei acțiuni civile:

a) care rezultă din încheierea unui contract de către un funcționar consular sau un angajat consular, dacă aceștia nu au acționat, direct sau indirect, ca mandatar ai statului trimițător; sau

b) intentate de un terț pentru o pagubă rezultând dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un vehicul, o navă sau aeronavă.

Articolul 47

Renunțarea la imunități

1. Statul trimițător poate renunța la imunitatea de jurisdicție a unui membru al oficiului consular și a membrilor lui de familie. În toate cazurile, renunțarea trebuie să fie expresă și făcută în formă scrisă. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție pentru cauze civile nu înseamnă renunțarea la

imunitate în ceea ce privește executarea hotărârii judecătorești, pentru care este necesară o renunțare distinctă.

2. Dacă funcționarul consular sau o altă persoană care se bucură de imunitate de jurisdicție în statul de reședință în conformitate cu articolele 46 și 49 din prezenta Convenție intentează o acțiune într-o cauză în care ar beneficia de imunitate, atunci acesta nu are dreptul să facă trimitere la imunitatea de jurisdicție față de nici o cerere reconvențională legată în mod direct de acțiunea principală.

Articolul 48

Imunitatea de jurisdicție a membrilor de familie

1. Prevederile articolelor 45 și 46 din prezenta Convenție se aplică și membrilor de familie ai funcționarului consular, cu condiția ca ei să aibă numai cetățenia statului trimițător, să nu aibă domiciliul în statul de reședință și să nu practice o activitate comercială pe teritoriul statului de reședință.

2. Facilitățile, privilegiile și imunitățile acordate angajaților consulari și membrilor personalului de serviciu, în conformitate cu articolele 46, 47 punctul 1), 49, 51, 52 și 53 din prezenta Convenție se extind și asupra membrilor lor de familie, cu condiția ca aceștia să nu fie cetățeni ai statului de reședință, să nu aibă domiciliul permanent în acest stat și să nu practice o activitate comercială pe teritoriul acestuia.

Articolul 49

Depunerea de mărturie

1. Funcționarul consular nu este obligat să depună mărturie în fața instanțelor judecătorești ori a altor autorități competente ale statului de reședință.

2. Angajatul consular sau un membru al personalului de serviciu poate fi citat în calitate de martor în desfășurarea de cauze judecătorești sau administrative. Angajatul consular sau un membru al personalului de serviciu, nu poate refuza să depună mărturie, cu excepția cazurilor menționate la punctul 4) din prezentul articol. Dacă angajatul consular sau un membru al personalului de serviciu refuză să depună mărturie, împotriva lor nu pot fi aplicate nici un fel de măsuri de constrângere sau de pedepsire.

3. Organul statului de reședință căruia îi sunt necesare mărturiile angajatului consular sau ale unui membru al personalului de serviciu trebuie să evite producerea de impedimente în îndeplinirea funcțiilor acestora. Acesta poate, când acest lucru este posibil și cu acordul persoanelor respective, să obțină asemenea mărturii la domiciliul lor sau la sediul oficiului consular ori să primească de la acestea mărturii în formă scrisă.

4. Angajații consulari sau membrii personalului oficiului consular nu sunt obligați să depună mărturie în problemele legate de exercitarea de către ei a funcțiilor lor ori să prezinte corespondență și documente oficiale referitoare la atribuțiile lor. Ei, de asemenea, nu sunt obligați să depună mărturie explicativă privind legislația statului trimițător.

5. Prevederile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, și membrilor de familie ai membrilor oficiului consular.

Articolul 50

Scutirea de prestații obligatorii și de alte obligații

1. Funcționarii consulari, angajații consulari, membrii personalului de serviciu și membrii familiilor lor sunt scutiți în statul de reședință de orice fel de prestații obligatorii. Această prevedere nu se aplică persoanelor menționate în articolul 59 din prezenta Convenție.

2. Funcționarii consulari, angajații consulari, membrii personalului de serviciu și membrii familiilor lor, sunt scutiți de îndeplinirea oricăror obligații prevăzute de legile și reglementările statului de reședință referitoare la înregistrare, obținerea permisului de ședere și a altor obligații similare impuse străinilor. Această prevedere nu se aplică persoanelor menționate în articolul 59 din prezenta Convenție.

Articolul 51

Scutirea de taxe și impozite

1. Funcționarii consulari, angajații consulari, membrii personalului de serviciu al oficiului consular, precum și membrii familiilor lor, sunt scutiți în statul de reședință de orice impozite și taxe, naționale și locale.

2. Scutirile prevăzute la punctul 1) din prezentul articol nu se aplică față de:

- a) impozitele indirecte incluse, de regulă, în prețul mărfurilor sau serviciilor;
- b) impozitele și taxele asupra bunurilor imobile personale situate în statul de reședință;

c) impozitele și taxele asupra unei succesiuni și bunurilor dobândite în statul de reședință, cu excepția cazurilor prevăzute în articolul 55 din prezenta Convenție.

d) impozitele și taxele asupra veniturilor particulare obținute din surse în statul de reședință, cu excepția salariului;

e) impozitele și taxele pentru tranzacții, inclusiv impozitele de orice fel aplicabile sau percepute în legătură cu asemenea tranzacții;

f) plata pentru servicii concrete.

3. Membrii personalului de serviciu sunt scutiți de plata tuturor impozitelor percepute în statul de reședință asupra salariilor primite de aceștia pentru îndeplinirea obligațiilor lor de serviciu.

4. Membrii oficiului consular care folosesc personal în serviciul particular ale cărui venituri nu sunt scutite, în statul de reședință, de impozitul pe venit, trebuie să respecte prevederile legislației statului de reședință referitoare la sistemul de plată a impozitului pe venit de către aceste persoane.

5. Prevederile punctelor 1) și 3) din prezentul articol nu se aplică persoanelor menționate în articolul 59 din prezenta Convenție.

Articolul 52

Scutirea de control și taxe vamale

1. Statul de reședință, în conformitate cu legislația sa în vigoare, permite importul și scutește de plata oricăror taxe vamale, impozite și

impuneri legate de acestea, cu excepția taxelor pentru depozitare, transport și alte asemenea servicii:

a) obiectele destinate folosinței oficiale de către oficiul consular, inclusiv mobilier, aparatură, mijloace de transport;

b) obiectele destinate pentru instalarea și folosirea personală de către funcționarul consular sau membrii familiei lui, inclusiv autoturismele destinate folosinței lui personale sau pentru utilizarea lui de către membrii familiei lui.

Scutirea de taxe și impozitele menționate mai sus se aplică față de toate bunurile importate sau exportate pe întreaga perioadă de ședere a acestuia în statul de reședință, în calitate de funcționar consular.

2. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu beneficiază de privilegiile și scutirile menționate la punctul 1) din prezentul articol numai în ceea ce privește bunurile importate cu ocazia primei lor instalări.

3. Bagajul personal al funcționarilor consulari și membrilor familiilor lor, este scutit de controlul vamal. Acesta poate fi controlat numai în cazul în care sunt temeiuri serioase să se presupună că acesta conține bunuri, altele decât cele precizate la subpunctul b) al punctului 1) din prezentul articol ori bunuri al căror import și export este interzis de legislația statului de reședință. Un asemenea control trebuie să se efectueze în prezența funcționarului consular în cauză sau a unui membru al familiei acestuia.

4. Nici una din dispozițiile prezentului articol nu poate fi interpretată ca autorizație de import în statul de reședință sau la exportul de bunuri din acest stat, al căror import sau export este interzis de legile statului de reședință.

Articolul 53

Scutirea de obținere a permisului de muncă

1. Membrii oficiului consular sunt scutiți, în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor pentru statul trimițător, de orice fel de obligații referitoare la obținerea permisului de muncă, stabilite de legislația statului de reședință în legătură cu angajarea în muncă a străinilor.

2. Membrii personalului particular al funcționarilor consulari și al angajaților consulari, dacă aceștia nu exercită în statul de reședință nici o altă activitate particulară în scopul obținerii de venituri, sunt scutiți de obligațiile indicate la punctul 1) din prezentul articol.

Articolul 54

Scutirile privind asigurările sociale

1. Cu excepția cazurilor prevăzute la punctul 3) din prezentul articol, dispozițiile privind asigurările sociale, în vigoare în statul de reședință, nu se aplică membrilor oficiului consular și nici membrilor familiilor lor, în ceea ce privește activitatea desfășurată de aceștia pentru interesul statul trimițător.

2. Scutirea prevăzută la punctul 1) din prezentul articol se aplică, de asemenea, și membrilor personalului particular care se află exclusiv în serviciul membrilor oficiului consular cu condiția:

a) ca ei să nu fie cetățeni ai statului de reședință și să nu domicilieze permanent în acest stat;

b) ca lor să li se aplice dispozițiile privind asigurările sociale în vigoare

în statul trimițător sau într-un stat terț.

3. Membrii oficiului consular care angajează persoane asupra cărora nu se aplică scutirile prevăzute la punctul 2) din prezentul articol trebuie să respecte obligațiile impuse angajatorilor de dispozițiile privind asigurările sociale în vigoare în statul de reședință.

4. Scutirile prevăzute la punctele 1) și 2) din prezentul articol nu îngrădesc participarea benevolă la sistemul de asigurări sociale din statul de reședință, cu condiția ca o asemenea participare să fie permisă de acest stat.

Articolul 55

Bunurile succesoriale ale unui membru al oficiului consular și membrilor familiei lui

În cazul decesului unui membru al oficiului consular sau al unui membru al familiei acestuia, statul de reședință:

a) permite exportul bunurilor mobile ale decedatului, cu excepția bunurilor dobândite în statul de reședință și al căror export era interzis la data decesului acestuia;

b) nu percepe nici un fel de impozite naționale și locale asupra succesiunii ori taxe succesoriale asupra bunurilor mobile care se găsesc în statul de reședință exclusiv în legătură cu șederea în acest stat a celui decedat, în calitate de membru al oficiului consular, ori ca membru de familie al acestuia.

Articolul 56

Începutul și sfârșitul imunităților și privilegiilor consulare

1. Fiecare membru al oficiului consular beneficiază de imunitățile și privilegiile prevăzute în prezenta Convenție, de la data sosirii pe teritoriul statului de reședință, pe timpul deplasării spre destinația lui, iar dacă acesta se află deja pe acest teritoriu, din momentul în care a trecut la exercitarea obligațiilor sale în cadrul oficiului consular.

2. Membrii de familie ai unui membru al oficiului consular, precum și membrii personalului particular beneficiază de imunitățile și privilegiile prevăzute în prezenta Convenție din momentul acordării acestuia de imunități și privilegii în conformitate cu punctul 1) din prezentul articol sau din momentul intrării lor pe teritoriul statului de reședință, ori din momentul când ei au devenit membri ai familiei lui sau membri ai personalului particular, în raport de ceea ce a intervenit mai tarziu.

3. Când funcțiile unui membru al oficiului consular încetează, imunitățile și privilegiile lui, precum și imunitățile și privilegiile unui membru al familiei acestuia, sau ale unui membru al personalului particular încetează, de regulă, din momentul în care persoana respectivă părăsește statul de reședință sau după expirarea unui termen rezonabil, în funcție de care dintre momente intervine mai întâi, chiar în caz de conflict armat. În ceea ce privește persoanele menționate la punctul 2) din prezentul articol, imunitățile și privilegiile acestora încetează când nu mai sunt membri ai familiei unui membru al oficiului consular ori nu mai sunt în serviciul acestuia, cu mențiunea că dacă aceste persoane intenționează să părăsească statul de

reședință într-un termen rezonabil, atunci imunitățile și privilegiile lor se mențin până în momentul plecării.

4. Totuși, în ceea ce privește faptele comise de funcționarul consular sau de angajatul consular în exercitarea funcțiilor lor, imunitatea de jurisdicție continuă să existe fără limitare în timp.

5. În cazul decesului unui membru al oficiului consular, membrii familiei lui continuă să beneficieze de imunitățile și privilegiile acordate până în momentul părăsirii statului de reședință sau până la expirarea unui termen rezonabil pentru părăsirea statului de reședință, în funcție de care dintre momente intervine mai întâi.

Articolul 57

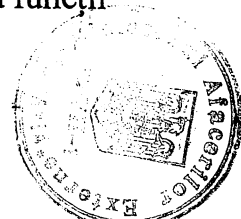
Asigurarea pentru daune provocate terților

Membrii oficiului consular trebuie să respecte orice cerințe prevăzute de legislația statului de reședință referitoare la asigurarea de daune care pot fi provocate terților în ceea ce privește utilizarea oricărui mijloc de transport rutier, navă sau aeronavă.

Articolul 58

Exercitarea funcțiilor consulare de către reprezentanți ai personalului diplomatic

1. Asupra reprezentanților personalului diplomatic al misiunii diplomatice a statului trimitător în statul de reședință, care exercită funcții

consulare în această reprezentanță se extind drepturile și obligațiile funcționarilor consulari prevăzute în prezenta Convenție.

2. Exercițarea de funcții consulare de către persoane indicate la punctul 1) din prezentul articol nu privează aceste persoane de imunitățile și privilegiile care le sunt acordate în virtutea statutului lor diplomatic.

Articolul 59

Cetățenii statului de reședință și alte persoane care domiciliază în acest stat

Membrii oficiului consular, cu excepția funcționarilor consulari, membrii familiilor acestora care sunt cetățeni ai statului de reședință sau persoanele care domiciliază în acest stat, precum și membrii personalului particular, beneficiază de facilități, privilegii și imunități, în măsura în care acestea le sunt acordate de statul de reședință. Totuși, statul de reședință trebuie să-și exercite jurisdicția sa asupra acestor persoane într-un asemenea mod, încât să nu provoace obstacole în exercitarea funcțiilor de către oficiul consular.

Articolul 60

Respectarea legilor și reglementărilor statului de reședință

1. Toate persoanele cărora, potrivit prezentei Convenții, li se acordă privilegii și imunități sunt obligate, fără a aduce atingere privilegiilor și imunităților lor să respecte legile și reglementările statului de reședință și să nu se amestece în treburile interne ale acestuia.

2. Localurile consulare nu trebuie să fie folosite în scopuri incompatibile cu exercitarea funcțiilor consulare.

3. Prevederea de la punctul 2) din prezentul articol nu exclude posibilitatea amplasării cancelariilor și altor organe sau instituții în părți ale clădirii unde există spații consulare, cu condiția ca aceste spații alocate unor asemenea cancelarii să fie separate de spațiile de care se folosește oficiul consular. În această situație, cancelariile indicate nu sunt parte a spațiilor consulare, potrivit prezentei Convenții.

Capitolul III

Regimul aplicabil funcționarilor consulari onorifici și oficiilor consulare conduse de aceștia

Articolul 61

Dispoziții generale referitoare la facilitățile, privilegiile și imunitățile funcționarilor consulari onorifici

1. Articolele 16, 18, 20, articolul 24 punctul 1), articolul 26 punctele 1), 2) și 3), articolul 29 punctul 1), articolele 35, 36, 37, 42, 43 și 44, articolul 60 punctele 2) și 3) se aplică oficiilor consulare conduse de funcționarii consulari onorifici. În afară de aceasta, facilitățile, privilegiile și imunitățile unor asemenea oficii consulare sunt reglementate de articolele 62, 63, 64 și 65.

2. Articolul 45 punctul 4), articolele 46, 47, articolul 49 punctul 4), articolul 56 și articolul 60 punctul 1) se aplică funcționarilor consulari onorifici. În afară de aceasta, facilitățile, privilegiile și imunitățile unor

asemenea funcționari consulari sunt reglementate de articolele 66, 67, 68, 69 și 70.

1. Privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta Convenție nu sunt acordate membrilor familiei funcționarului consular onorific sau angajatului consular care lucrează într-un oficiu consular condus de un funcționar consular onorific.

2. Schimbul de valize consulare între două oficii consulare, conduse de funcționari consulari onorifici și care sunt situate în state diferite, nu se va efectua fără acordul respectivelor două state de reședință.

Articolul 62

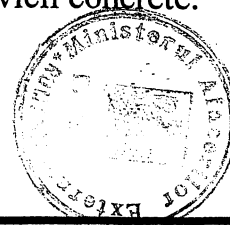
Protecția localurilor consulare

Statul de reședință este obligat să ia toate măsurile necesare pentru protecția spațiilor consulare ale oficiului consular condus de un funcționar consular onorific față de orice atac ori producerea de prejudicii și pentru preîntâmpinarea oricăror tulburări a liniștii oficiului consular sau atingerea demnității oficiului consular.

Articolul 63

Scutirea de impozite a localurilor consulare

1. Localurile consulare ale unui oficiu consular condus de un funcționar consular onorific sunt scutite de orice impozite, impuneri și taxe naționale și locale, cu excepția acelor care reprezintă plata efectuării de servicii concrete.

2. Scutirea de impozite despre care se menționează la punctul 1) din prezentul articol nu se aplică acelor impuneri taxe și impozite care, potrivit legislației statului de reședință, trebuie achitate de către persoana care a încheiat un contract cu statul trimițător.

Articolul 64

Inviolabilitatea arhivei și a documentelor consulare

Arhiva consulară și documentele oficiului consular condus de un funcționar consular onorific sunt inviolabile în orice moment și indiferent de locul unde s-ar afla, cu condiția ca acestea să fie păstrate separat de alte acte oficiale și documente, inclusiv de corespondența personală a șefului oficiului consular și oricărei alte persoane care lucrează cu acesta precum și de materialele, cărțile și documentele referitoare la profesia și ocupația lor.

Articolul 65

Scutirea de taxe vamale

Statul de reședință, acționând în conformitate cu propria sa legislație permite importul și scutește de plata tuturor taxelor vamale și impozitelor, ca și a impunerilor legate de acestea (cu excepția cheltuielilor pentru păstrare, transport și alte servicii similare), următoarele bunuri, cu condiția ca acestea să fie destinate folosinței oficiale a oficiului consular condus de un funcționar consular onorific: stemele, drapelele oficiale, emblemele, ștampilele și matrițele, cărțile, materialul tipărit oficial, mobilierul de cancelarie,

echipamentul de cancelarie și alte bunuri similare obținute de oficiul consular din statul trimițător sau la cerințele acestuia din urmă.

Articolul 66

Procedura penală

Dacă împotriva unui funcționar consular onorific se introduce o acțiune penală, această persoană trebuie să se prezinte în fața autorităților competente. Totuși, în timpul instrumentării cauzei, acestuia trebuie să i se acorde respectul conferit de poziția sa oficială, iar cu excepția cazurilor când el este arestat sau reținut, să nu fie obstrucționat în îndeplinirea funcțiilor sale consulare. Când apare necesitatea reținerii unui funcționar consular onorific, urmărirea judiciară împotriva lui trebuie să fie începută în cel mai scurt timp posibil.

Articolul 67

Protecția funcționarului consular onorific

Statul de reședință este obligat să acorde funcționarului consular onorific protecția cuvenită poziției sale oficiale.

Articolul 68

Scutirea de înregistrare pentru străini și de obținere a permisului de ședere

Funcționarul consular onorific, cu excepția celui care practică în statul de reședință o activitate profesională sau comercială, în scopul obținerii de venituri personale, este scutit de orice fel de obligații impuse de legislația

statulului de reședință în legătură cu înregistrarea străinilor și obținerea permisului de ședere.

Articolul 69

Scutirea fiscală

Funcționarul consular onorific este scutit de orice fel de impozite, impuneri și taxe pentru indemnizațiile și salariul pe care acesta le primește de la statul trimițător pentru exercitarea funcțiilor consulare.

Articolul 70

Scutirea de prestații personale și impuneri

Statul de reședință trebuie să scutească funcționarii consulari onorifici de orice prestații de muncă și/sau impuse de stat, indiferent de natura lor, precum și de obligațiile militare ca: rechizițiile, contribuțiile militare și încartiruirea militară.

Capitolul IV

Dispoziții finale

Articolul 71

Intrarea în vigoare și termenul de valabilitate

1. Prezenta Convenție intră în vigoare în cea de-a 30-a zi de la data primirii ultimei notificări scrise privind îndeplinirea de către Părțile Contractante a procedurilor interne necesare pentru intrarea acesteia în vigoare.

2. Fiecare Parte Contractantă poate denunța prezenta Convenție prin transmiterea pe canale diplomatice celeilalte Părți Contractante a unei notificări scrise privind o asemenea intenție. Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la expirarea termenului de 6 luni de la data primirii unei asemenea notificări.

3. De la data intrării în vigoare a prezentei Convenții în relațiile dintre România și Federația Rusă își încetează aplicarea Convenția Consulară dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste semnată la București, la 14 martie 1972.

Semnată la Moscova, la data de 4/iulie 2003, în două exemplare, fiecare în limbile română și rusă, ambele texte fiind egal autentice.

PENTRU ROMANIA

A. Căruș

PENTRU FEDERAȚIA RUȘĂ

A. Bărbulescu

conform cu originalul
MT

